

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

#socialmobilisering

- En kvalitativ studie om social mobilisering via social media

Hanna Beijer & Maria Hansson Aspman

Kandidatuppsats SOPA63

HT 2016

Handledare: Håkan Johansson

Abstract

Authors: Hanna Beijer & Maria Hansson Aspman

Title: #socialmobilization – a qualitative study of social mobilization through social media

Supervisor: Håkan Johansson

Assessor: Lotti Rydberg Welander

The aim of this study was to gain an understanding of how a contemporary social movement in Sweden uses social media as a way of mobilization. The case for this study was a social movement initiated by professionals working with unaccompanied minors. These professionals were frustrated with restricted asylum laws and wished to see more “humane asylum politics”. Since its start in the mid-fall of 2016, the movement has grown rapidly. By using a theoretical framework centered around the logics of collective and connective action frames we were able to depict how this social movement differ from the more familiar way of organizing social movements. The more familiar logic of collective action focus on formal organizations with a strong organizational coordination, a clear membership and a collective identity that demands the participant to appropriate a certain set of ideals. The logic of connective action, however, entails a loosely coordinated movement in which personalized action frames determine the form of the individual’s participation. The method consists of two qualitative methods; a netnographic method and a qualitative content analysis. This combination gave us the tools we required in order to achieve an understanding of the role of social media for this particular movement. The findings of this study show that the movement mobilizes through different social media platforms. These platforms allow the participants to self-organize through social technology and to form their own personalized connection to the movement’s main objective by sharing and creating the individuals’ personalized expressions.

Keywords: Social movements, social mobilization, action frames, social media, social work

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Problemformulering	4
1.2 Syfte och frågeställningar	6
1.3 Disposition	6
1.4 Begrepp	7
2. Kunskapsläge	8
2.1 Tidigare diskussion om social mobilisering på internet	9
2.2 Tidigare studier om social mobilisering på internet	12
3. Teoretiska utgångspunkter	14
3.1 Principerna bakom collective och connective action frames	15
3.2 Kriterier som verkar med varandra	18
4. Metod	19
4.1 Metodologiska överväganden	19
4.2 Metodens förtjänster och begränsningar	21
4.3 Urval	22
4.4 Datainsamling	23
4.5 Tillförlitlighet	23
4.6 Etiska överväganden	25
4.7 Arbetsfördelning	26
5. Resultat och analys	26
5.1 Vad är “Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa”?	26
5.1.1 Hemsida	28
5.1.2 Sociala medieplattformar	28
5.1.3 Manifestation	29
5.2 Koordinationen av VSIU	30
5.2.1 Organisering	30
5.2.2 Medlemskap	33
5.3 Social teknologi och VSIU	34

5.3.1 <i>Social teknologi som aktör</i>	34
5.3.2 <i>Transparens</i>	34
5.3.3 <i>Politiskt deltagande</i>	35
5.4 Action frames för VSIU	36
5.4.1 <i>Identitet</i>	36
5.4.2 <i>Social bas</i>	38
5.4.3 <i>Emotionella aspekten av VSIU</i>	39
5.5 Formen för engagemang	41
5.5.1 <i>Delande, skapande och samskapande</i>	41
5.5.2 <i>Vems röst?</i>	44
5.6 Relationen till formella organisationer	45
6. Avslutande diskussion	46
6.1 Vidare forskning	49
7. Referenser	51

1. Inledning

Ingen lyssnar
Ingen ser
Snart finns vi inte mer
Allt blir mörk och kallt
Hjärtan slutar slå
Några har redan börjat gå
Lämnar landet som gav oss hopp
Landet som lät oss hoppas och tro
Att här fanns framtids bron
Att uppleva trygghet kärlek och kram
För att ni nu ska skicka oss till dödens land
Som så många redan satt i brand
Jag ber jag försöker le men mitt hjärta blöder för mina bröder

”Mitt hjärta blöder för mina bröder”, författare okänd.

Dikten är hämtad från rörelsen Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa.

1.1 Problemformulering

Föreningar och medborgerligt deltagande anses ligga till grund för ett starkt civilsamhället då de skapat möjligheter för mobilisering och diskussionsarenor som kan anses avgörande för framväxten av demokratin (Himmelboim 2010). På så sätt har sociala rörelser och dess mobilisering varit viktiga aktörer i pådrivandet av demokrati, samhällsförändring och välfärdsutveckling (Wennerhag 2008), något som vidare har utvecklat det sociala arbetets framväxt och funktion. Under 1990-talet visade undersökningar på att civilsamhällets frivilliga engagemang och deltagande höll på att sjunka. Med syfte att ta reda på varför upptäcktes att engagemanget och deltagandet istället hade tagit sig nya uttryck på nya informella arenor (Wijkström & Lundström 2002, Himmelboim 2010). Idag ser vi hur den civila och politiska mobiliseringen och organiseringen allt mer har flyttat in på sociala medier och en diskussion

pågår kring hur formen för social mobilisering har förändrats. I denna diskussion är digital kommunikation och social teknologi i fokus för att förstå huruvida dessa fenomen möjliggjort en ny typ av mobilisering och organisering av sociala rörelser.

I artikeln ”The logic of connective action” (2012) presenterar Bennet och Segerberg ett nytt begrepp för att förstå hur sociala rörelser mobiliserar och identifierar sig idag. De menar att den mer bekanta principen kring begreppet *collective action* bör kompletteras av ett nytt begrepp, nämligen *connective action*, för att förstå hur nya sociala rörelser tar form. Begreppet *collective action* ser enandet kring en kollektiv identitet som avgörande för mobiliseringen av rörelser men med en växande individualisering har uttrycksformen för mobiliseringen blivit mer personlig och inkluderande. Här menar Bennet och Segerberg (2012) att konceptet kring *connective action* kan begreppsliggöra denna utveckling av en ny typ av mobilisering som möjliggjorts genom social teknologi. Utvecklingen av internet (s k Web 2.0), digital kommunikation och sociala medier erbjuder alternativa plattformar och arenor för att bedriva politisk och social mobilisering. Dessa plattformar öppnar upp inte bara för politiker och etablerade aktörer utan även för medborgare att vara en del i den politiska strukturen. Medborgarnas politiska deltagande och mobilisering kan således sägas blivit mer lättillgängligt (Coleman & Freelon 2015), något som märkts bl a genom de politiska och sociala rörelser som rör sig på sociala medier.

I det sociala arbetets syfte att utjämna social exkludering och social orättvisa spelar social mobilisering en viktig roll i att verka för exkluderade personers rättigheter och i att ”försöka (åter)skapa fungerande sociala nätverk för dessa samhällsgrupper” (Heule 2011 s.23). Social mobilisering via internet och social media är därför viktig att undersöka för att vidare förstå dess påverkansmöjligheter till samhällsförändring. En social rättviserörelse som har vuxit fram på sociala medier i Sverige sedan oktober 2016 är “Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa” (VSIU - vår förkortning). Rörelsen startades upp av socialarbetare och lärare som på olika sätt kommer i kontakt med ensamkommande barn och som känner en maktlöshet i att kunna bemöta barnens oro kring deras livssituation. Rörelsens politiska syfte är att fånga beslutsfattarnas intresse och bilda opinion mot de nya asyllagarna och hur Migrationsverket hanterar ärenden gällande ensamkommande barn. Rörelsen använder sig utav flera olika plattformar på social media och delar nyhetsartiklar och information dagligen. På tre månader har deras Facebooksida

fått mer än 20000 likes (Facebook 2016a) och deras upprop har fått ca 11500 namnunderskrifter (skrivunder.com 2016), detta tyder på att rörelsen snabbt har mobiliserat ett stort antal anhängare. Genom att analysera sociala mediers betydelse för denna rörelses framväxt och utveckling kan vi skapa ökad förståelse kring hur social media används i social mobilisering.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att analysera social mobilisering via sociala medier och mer direkt de former av och uttryck för mobilisering som sociala medier möjliggör. För att göra detta kommer följande frågeställningar att behandlas med utgångspunkt i en nätbaserad rörelse:

- Hur används sociala medier för att mobilisera en rörelse?
- Hur kan drivkrafterna bakom individens engagemang i en rörelse förstås?

1.3 Disposition

För att underlätta för läsaren följer här en redogörelse för studiens upplägg. I det inledande kapitlet beskrivs studiens problemformulering, syfte och frågeställning. Kapitlet innehåller även en begreppsdefinition. I kapitel två har vi lyft fram tidigare forskning på området avseende mobilisering och social teknologi. Kapitel tre beskriver studiens teoretiska utgångspunkter samt studiens teoretiska bakgrund. Metodavsnittet ligger under kapitel fyra och innehåller diskussioner kring relevanta överväganden samt metodens förtjänster och begränsningar. Här redogörs även för insamlingen av data, studiens tillförlitlighet samt arbetsfördelning. Kapitel fem innehåller en redogörelse för studiens resultat samt en analys av materialet. Teori och empiri integreras här då analysen av materialet sker löpande. Kapitlet bygger på studiens teoretiska ramverk där de teoretiska begreppen utgör underrubriker. I kapitel sex sammanfattas och diskuteras studiens resultat och i det avslutande kapitlet hittas referenslista.

1.4 Begrepp

Social media är ett online nätverk där användare kan interagera med varandra genom att dela information, idéer och personliga meddelanden. På sociala medier används en rad olika begrepp för att beskriva handlingar, platser och fenomen online. Innebörden av dessa begrepp är viktig att känna till eftersom en redogörelse för och analys av en rörelse online hade försvårats utan att använda dessa begrepp. Begreppen förekommer även i de teoretiska ramverk som är studiens utgångspunkt samt i tidigare forskning på området. Vi kommer därför nedan att redogöra för de begrepp vi använder i vår studie för att på så sätt underlätta för läsaren.

Profil - För att aktivt kunna delta på social media krävs ett skapande av en virtuell identitet, även kallad profil. Ett annat ord för den virtuella identiteten är användare. Användare kan sedan bli vänner med andra användare och på så sätt få uppdateringar om deras olika aktiviteter på social media.

Vägg - På Facebook har varje profilsida en vägg där användare kan skriva och dela inlägg. De användare som går in på denna vägg kallas besökare.

Statusuppdatering - Ett personligt inlägg som syns för andra användare.

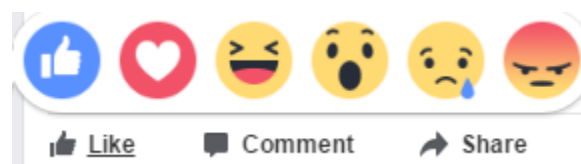
Nyhetsflöde - På Facebooks startsida syns de inlägg och delningar av personer eller sidor som en användare följer. Detta kallas nyhetsflöde.

Dela - Innebär att någon delar länkar eller inlägg på sociala medier genom att publicera dessa på sin egen eller någon annans profilsida. Att dela innebär även att skicka länkar eller inlägg till andra (t ex nyhetsartiklar).

eller Hashtag - Symbolen “#” kallas för en *hashtag* och är en uppsamlande funktion på digitala medier som samlar inläggen som handlar om ett visst ämne eller tråd. Genom att använda “#”-symbolen framför ett begrepp samlas alltså dessa inlägg och man kan på så sätt söka efter alla inlägg som använt sig av hashtagen.

Like / Gilla - Like eller "gilla" på Facebook är en funktion som innebär att personer kan markera när de gillar ett inlägg. De inlägg som en person gillar kan synas för personens Facebookvänner i deras nyhetsflöde. Detta betyder att inlägg med många "gilla-markeringar" eller likes kan få en hög räckvidd.

Reaction / Reagera - Utöver att gilla ett inlägg, kan besökaren "reagera" på ett inlägg genom att välja på följande symboler:

(Facebook 2016a)

Tagga - I ett inlägg eller i en kommentar skriver användaren namnet på en annan användare, som då blir till en länk och en delning till dennes profil. Den taggade profilen får upp en notis om att den har blivit taggad i ett inlägg eller i en kommentar till ett inlägg.

Evenemang - Evenemang eller event är en funktion på Facebook som en användare kan skapa och bjuda in folk till.

Smiley - en ansiktssymbol med olika "känslouttryck".

Emoji - en symbol i text. En emoji kan vara en "tumme upp", en kakbit, en blix, en symbol på en person, ett brustet hjärta osv.

Följare - Användare eller profiler kan följa andra användare/profiler och får då uppdateringar om dess aktiviteter exempelvis när de delar bilder eller inlägg.

2. Kunskapsläge

Forskning om sociala rörelser är ett brett fält som engagerar forskare från en mängd olika discipliner. Forskningsfältet innefattar såväl studier på ämnet som diskussioner mellan teoretiker. Vi kommer i detta avsnitt lyfta fram tidigare forskning och diskussioner som fokuserar på social mobilisering och social media. I avsnittet om tidigare diskussioner har vi valt att först presentera material som i huvudsak består av resonemang, idéer och begrepp som berör frågor om internet

och dess samhällsfunktion. I avsnittet om tidigare studier ligger sedan ett större fokus på specifika forskningsstudier och studiernas resultat. Vi har valt att särskilja dessa avsnitt för att läsaren ska få en överblick över de tidigare studier som gjorts men också över de idéer och diskussioner som präglar forskningsområdet. I denna studie har vi sökt tidigare forskning via datasökmotorerna LUBsearch och MAHsummon. Vi har använt oss av sökord såsom “social mobilization in social media”, “social movements”, “political participation in social media”, “framing theory social movements”, “hashtag politics”. När vi har hittat relevanta referenser i tidigare forskning har vi sökt vidare på dessa.

2.1 Tidigare diskussion om mobilisering på internet

För att bättre förstå social och politisk mobilisering på internet är det av vikt att presentera delar av den diskussion som förts kring relationen mellan internet och politiskt deltagande. Vissa menar att internet möjliggjort en förändring av det politiska deltagandet medan andra endast förstår internet som ett verktyg för det politiska handlandet som sker offline.

Coleman och Freelon (2015) refererar till *digital politik* för att undersöka hur digital kommunikation påverkar det politiska spelrummet. Å ena sidan vill de inte påstå att digital kommunikation endast påverkar det politiska spelrummet, men å andra sidan vill de inte heller påstå att digital kommunikation omformulerar det politiska spelrummets fundament. Istället anser de att sanningen ligger någonstans däremellan och menar att nya medel av social teknologi tillåter nya politiska strategier. De identifierar vissa trender som digital kommunikation har medfört. De menar t ex att nya medieplattformar försvårar för politiska makthavare att kontrollera vilken information som sprids och när den sprids. Dessa nya plattformar tillåter medborgare att delta i den politiska strukturen, på så sätt har organiseringen av politisk mobilisering förenklats. Vidare menar de att den politiska kommunikationen har förändrats då media inte längre är en envägskommunikation ägd av den privilegierade eliten. Digital kommunikation utmanar även massmedias princip om att information är en envägskommunikation där feedback inte skulle spela någon större roll i skapandet av innehållet. Istället uppfattas information som en pågående process där utskickad eller mottagen information bara är en del av meningsskapandet. Till sist menar Coleman och Freelon att internet fungerar nationsöverskridande och att innehållet därför kan uppfattas laglöst då internets brist på fysisk

plats tillåter kryphål för ett eventuellt olagligt innehåll att spridas. Den nationsöverskridande funktionen möjliggör även för transnationell mobilisering världen över (ibid.).

Det finns dock delade meningar om internets självständiga politiska aktörskap. Aouragh och Alexander (2011) har undersökt social medias roll under arabiska våren. Social media har ansetts haft en avgörande roll för mobiliseringen av revoltarna. Men författarna menar att framväxten av internet och sociala medier som plattformar för mobilisering inte alls utmanar politisk makt eftersom sociala medier fortfarande verkar i en politisk kontext där makthavare och vinstintresse ständigt närvarar. De menar att internet både empowers och disempowers och att denna paradoxala relation är återkommande i ett kapitalistiskt samhälle, "[...]precisely because the Internet is not a subject with independent characteristics but an object shaped by the social environment in which it is embedded" (ibid. s.1353). Då revolutionerna under den arabiska våren innebar fysisk konfrontation och krävde mod och civil olydnad menar författarna att det som skedde online endast var ett verktyg för det som hände offline. Dessa tankar anser vi nyanserar diskussionen kring internets möjliggörande för politisk mobilisering.

För att vidare belysa tidigare diskussion kring politisk mobilisering via social media vill vi även beröra frågan om vems röst som hörs och vem som ges/tar plats på social media. Samtidigt som den sociala teknologin hyllats för dess funktion som ett samhällsverktyg för ett utvecklat socialt medborgarskap kan också en begränsad tillgång till den sociala teknologin innebära ett *digitalt utanförskap*. Studien "En studie om digitalt utanförskap" (Svenska Stadsnätetsföreningen 2016) belyser digitaliseringens konsekvenser för samhällets medborgare och visar på ett samband mellan digitalt utanförskap och låg grad av egenmakt. Att befinna sig i ett digitalt utanförskap kan således innebära begränsade möjligheter att föra sin egen talan och vidare försvåra möjligheterna till mobilisering via social media. Studien föreslår en satsning på *digitalt innanförskap* för att inkludera fler i det digitala samhället. Denna satsning innebär en utveckling av användarvänliga publika digitala tjänster och öppnar därmed upp för en bättre välfärd och större möjligheter för alla.

För personer i en underordnad ställning eller med begränsade möjligheter till att själva mobilisera kan mobilisering istället utföras av personer i solidaritet med dessa. Lilja och

Vinthagen (2009) använder begreppet *ställföreträdande motstånd* för att beskriva denna typ av mobilisering. Dessa ställföreträdare har inte tillräckligt med makt för att ändra rådande situation, men de kan utnyttja sin egen position för att bedriva ett solidariskt motstånd. Lilja och Vinthagen menar att ett sådant motstånd möjliggör för gruppöverskridande samarbeten och klassallianser, men det kan också innebära nya maktproblem såsom paternalism, ideologisk makt eller diskursiv disciplinering av ett motstånd (ibid.).

Tidigare diskussion om internets roll i spridning av politiskt innehåll och möjlighet till mobilisering nyanseras även av Pariser (2011) som lanserade begreppet *filter bubblor*. Detta för att förklara hur de stora internetplattformarna har börjat sälla bort innehåll enligt en algoritm som räknar ut användarens beteenden och intressen, för att kunna skraddarsy innehållet på användarens internetskärm. Detta innebär att användare kan få helt olika innehåll beroende på hur algoritmen anpassar innehållet efter användarnas personliga intressen och denna anpassning sker utan att användaren märker av det. T ex kan olika Facebookanvändare få upp olika inlägg i deras nyhetsflöde utifrån vad de tidigare kommenterat eller gillat. Pariser menar att dessa filter bubblor är problematiska eftersom de tillåter stora företag att styra vilket innehåll som når användaren, och framförallt vilket innehåll som inte når användaren. På så sätt menar Pariser att filterbubblorna bara har ersatt de hiarkiska gatekeepers som tidigare styrde massmedia. Vilket i sådana fall innebär att internet inte är så demokratiserande som det ofta framställs. Pariser menar att demokrati bottnar i ett bra och nyanserat informationsflöde, och därför anser han att filterbubblorna måste vara transparenta och tillåta användaren att själv styra över innehållet.

Den tidigare diskussionen om internet och dess möjliggörande för en förändring av det politiska spelrummet och sociala mobilisering är alltså inte enig. Då denna studie syftar till att bättre förstå vilka former av och uttryck för mobilisering som möjliggörs av social media har den tidigare diskussionen gett en förförståelse kring de spridda resonemang och argument som präglar ämnet. Denna studie kan på detta sätt ta plats i kölvattnet av diskussionen kring huruvida internet kan möjliggöra mobilisering, vilka som har möjlighet att mobilisera via internet och hur det innehåll som skapas på internet också kan komma att styras av andras intressen.

2.2 Tidigare studier om social mobilisering på internet

Vi kommer nedan lyfta fram studier som belyser hur social teknologi kan användas i ett mobiliserande syfte. I en studie genomförd av Chu och Tang (2005) visade resultaten bl a på att internet möjliggjort för ett bredare kollektivt handlande, då t ex namnlistor kan nå fler personer över ett bredare geografiskt område. I sin studie ”Online Political Mobilization from the Advocacy Group’s Perspective: Looking Beyond Clicktivism ” menar Karpf (2010) att namnlistor eller s k *clicktivism* eller *slacktivism* ofta avfärdas av många debattörer som ett förenklat engagemang. Istället anser Karpf att de bör ses som en individuell taktik i ett mobiliseringssyfte, då t ex online-namnlistorna har samma funktion som ”offline”-flygblad. Karpf redogör för hur stora intressegrupper använder sig av e-mail för att mobilisera medlemmars intressen gällande prioriteterna av intressegruppernas kampanjer.

La Rose studie kan hjälpa oss att förstå hur digital media och videoklipp kan användas för att sprida och mobilisera t ex en arbetsgrupp. La Rose (2016) har i sin studie “AFSCME’s Social Worker Overload: Digital media stories, union advocacy and neoliberalism” undersökt hur socialarbetare i USA använder sig av det sociala mediet YouTube som ett sätt att mobilisera en diskussion bland socialarbetare gällande neoliberala styrformer. Detta genom att socialarbetare delar videoklipp där de delar med sig av hur styrformerna påverkar deras arbetssituation och det sociala arbetet de utför. La Rose menar att användandet av digitala medier möjliggör för dessa socialarbetare att få en större, till och med global och tidsspatial, spridning av deras motstånd. Genom att ta ett tydligt ställningstagande i sociala medier uppmuntras fler att ta ställning eftersom de då kan vara trygga med att det finns andra som också gör det. Genom att konkret och visuellt visa hur de arbetar får socialarbetarna möjlighet att visa det emotionella arbete de utför vilket utmanar idén om att socialarbetarna endast utför myndighetsutövning. Vidare menar La Rose att användandet av digitala medier innebär att fler kan få sina röster hörda. Marginaliserade grupper, eller grupper som vanligtvis inte får ta plats på den politiska agendan kan på så sätt få kontroll över representationen.

Det är även intressant att lyfta in forskning rörande användarna av sociala medier, och hur de ser på att politiska diskussioner och politiskt deltagande sker på sociala medier. Gustafsson (2012)

har i sin studie "The subtle nature of Facebook politics: Swedish social network site users and political participation" undersökt attityder, motiv och beteende gentemot politiskt deltagande bland användare av sociala nätverk. Gustafssons studie styrs av hypotesen att användandet av sociala medier gör det lättare att delta då formerna av deltagandet är lättillgängliga samt effektivare informationsspridning. I Gustafssons fokusgruppsintervjuer framkommer det att personer som redan är engagerade anser att framväxten har förenklat organiseringen och informationsspridning. Däremot anser personer som inte är politiskt organiserade att de inte upplever förändrat engagemang i och med användandet av sociala medier. Många av de icke-organiserade respondenterna menade dock att även fast de inte tackar ja till grupp- eller sidoinbjudningar på Facebook, kan själva inbjudan göra att man lär sig mer om ämnet (ibid.). Gustafssons studie belyser även den en diskussion kring internets betydelse för politiskt deltagande. Gustafsson bemöter den kritik som andra framfört gällande att de öppna forum som blir lättillgängliga tack vare sociala nätverk inte är tillräckliga för att skapa en framgångsrik mobilisering. Gustafsson menar att dessa argument är förknippade med "högriskaktivism" och menar att politiskt deltagande är mer än att delta i sådan form av politiskt handlande.

Förändrade former av politiskt deltagande är något som Antonakis-Nashif (2015) diskuterar och hon efterfrågar mer forskning kring huruvida (eller till vilken grad) politisk mobilisering på social media faktiskt pådriver social förändring. Hon har i sin studie "Hashtagging the invisible: bringing private experiences into public debate" undersökt hur hashtags används för att utmana rådande diskurser eller normer gällande kvinnors sexualitet. I studien menar hon att vi bör omformulera synen på vilka effekter och resultat som anses vara "riktiga" gällande politiskt deltagande på sociala medier.

Tidigare studier om social och politisk mobilisering på internet och sociala medier visar på att formerna för mobilisering förändras. I och med internets framväxt kan fler människor nås och informationsspridning underlättas. Tidigare studier visar även på att den digitala tekniken har utvecklat uttrycken för politiskt handlande. Tidigare diskussion och forskning lämnar en öppen lucka i kunskapsläget kring hur vi ska förstå följderna av internet och hur formerna för mobilisering förändras samt hur sociala medier används för att mobilisera.

3. Teoretiska utgångspunkter

Denna studie utgår från ett teoretiskt ramverk som hjälper oss att förstå hur sociala rörelser mobiliserar och identifierar sig. De begrepp som vi främst kommer att använda oss av är *collective action* och *connective action*. Utöver dessa begrepp redogörs även för tidigare teorier kring sociala rörelser för att ge en teoretisk bakgrund.

Teorier kring sociala rörelser syftar till att belysa hur människans kollektiva handlande organiseras för att förstå hur mobilisering går till samt varför människor mobiliserar sig. Då formen för sociala rörelser och mobilisering är i ständig utveckling har tidigare rörelseteorier omformulerats under 1900-talets andra halva för att rama in sociala rörelser idag (Lilja & Vinthagen 2009 & Kings 2011). Värt att poängtera är att rörelseteori genomsyras av västerländsk forskning som undersöker västerländska rörelser (Vinthagen u.å).

Kings (2011) har sammanställt och redogjort för skillnaderna mellan s k *klassiska sociala rörelser* och *nya sociala rörelser* utifrån tidigare forskning. Hon beskriver utvecklingen av nya sociala rörelser som i ett postindustriellt samhälle blivit eftergångare till klassiska sociala rörelser. De nya sociala rörelserna har idag en bredare vision som innefattar fler alternativ med ett globalt perspektiv och som formas genom nätverk. Formen för de klassiska sociala rörelserna (t ex arbetarrörelsen eller nykterhetsrörelsen) var medlemskapsbaserat och agendan centrerade kring en vision utifrån ett nationellt perspektiv. Kings (ibid.) lyfter även skillnaden i vad som förde människorna samman i dessa rörelser. Hon beskriver att de klassiska rörelsernas sociala bas utgår ifrån sociala kategorier och att de nya rörelsernas sociala bas består av “komplexa former av identifikation” (Kings 2011 s.34), något vissa menar är ett resultat av en ökad individualisering. Detta har medfört att de nya rörelserna anses vara mer socialt gränsöverskridande och omfattar på så sätt fler valmöjligheter där fler visioner kan få fäste. Med internets framväxt har förutsättningarna för sociala rörelser och social mobilisering utvecklats och öppnat upp för nya former av kollektivt handlande. Kings redogörelse pekar dock på ett utelämnande av internet och sociala mediers roll i utveckling av sociala rörelser. Bennet och Segerberg (2012) efterfrågar därför nya teoretiska ramverk med ett tydligare fokus på internets

betydelse för utvecklingen av sociala rörelser och presenterar “*the logic of connective action*” som ett komplement till “*the logic of collective action*”. Det är detta teoretiska ramverk som är utgångspunkt för denna studie.

3.1 Principerna bakom collective och connective action frames

För att förstå hur sociala rörelser och social mobilisering bedrivs idag behövs en redogörelse för båda principer kring collective och connective action. Detta då principerna i mångt och mycket bygger på varandra, samtidigt som de bör förstås som separata principer (Bennet och Segerberg 2012). Principerna bygger på en analys av rörelsens action frames, alltså av handlingsramarna. Idéen om framing analys härstammar från Goffman som menade att människor ramar in erfarenheter för att kunna organisera och förstå omvärlden (Benford & Snow 2000). Framing hjälper oss således att rama in rörelsen för att vidare analysera dess handlingsramar. Bennet och Segerberg (2012) menar att det finns vissa kriterier som kan användas för att förstå principerna bakom collective och connective action. Dessa kriterier berör rörelsers koordination, användandet av social teknologi, action frames (handlingsramar), formen av engagemang samt relationen till formella organisationer (Bennet och Segerberg 2012). Vi kommer nedan att redogöra för kriteriernas innebörd för att sedan med hjälp av dessa urskilja och analysera kring former av och uttryck för mobilisering i rörelsen VSIU.

- Koordination

Principen kring collective action bygger på en stark organisatorisk koordination av människors handlande. Detta innebär en tydlig hierarkisk struktur gällande samordning och arbetsuppdelning inom en rörelse. Veenstra et al (2015) menar att dessa rörelser ofta är top-down styrda. De har även ett tydligt definierat medlemskap och en tydlig definition av vad ett sådant innebär (Bennet & Segerberg 2012). Principen kring connective action förstår rörelser utifrån en svag eller ingen officiell organisatorisk koordination, de saknar alltså en tydlig hierarkisk struktur och kan istället förstås som platta och decentraliserade rörelser. Dessa rörelser “självorganiserar” sig snarare än att en formell eller uttalad samordnare organiserar rörelsen. Medlemskapet är mer flytande då det inte finns någon tydlig samordnande struktur.

- Social teknologi

Social teknologi ses utifrån principen om collective action som ett medel för administration och koordination. Bennet och Segerberg (2012) menar att rörelser formade utifrån principen om collective action fortfarande existerar och att även de nyttjar sociala medier. Rörelsernas användande av sociala medier innebär inte en förändrad form av mobilisering och identitet i sig. Dessa rörelser använder sig istället av internet för att sprida information och för att nå ut till medlemmar utan att själva grunden för organiserandet förändras. Principen kring connective action kräver däremot att man förstår den sociala teknologin som en organisatorisk aktör i sig, jämlik rörelsens mänskliga aktörer, samt att den är en förutsättning för rörelsens form. För att den sociala teknologin ska kunna vara en organisatorisk aktör krävs att deltagarna har fri tillgång till de olika sociala medieplattformarna som rörelsen verkar inom.

“Such digital mechanisms may include: organizational connectors (e.g. web links), event coordination (e.g. protest calendars), information sharing (e.g. YouTube and Facebook), and multifunction networking platforms in which other networks become embedded (e.g. links in Twitter and Facebook posts), along with various capacities of the devices that run them.” (Bennet & Segerberg 2012 s.753).

Vidare menar författarna att den sociala teknologin på detta sätt inte bara koordinerar de aktiviteter som sker offline, men att den även erbjuder en transparens och interpersonell pålitlighet för rörelsen. Då material kan arkiveras och finnas tillgängligt under en längre period skapar även detta en transparens för rörelsen.

- Action frames (handlingsramar)

De gruppbetenden eller personliga betenden och handlanden som utmärker drivkrafterna bakom en rörelse kallas för action frames (Bennet & Segerberg 2012). Utifrån principen kring collective action bygger rörelsens action frames på en gemensam förståelse för rörelsens agenda. Engagemanget i rörelsen kretsar kring en kollektiv identitet där handlandet och agerandet har en tydlig gemensam utgångspunkt. Det kollektiva handlandet kräver deltagande och engagemang från en individ men erbjuder få eller oklara materiella förmåner tillbaka till individen. Principen bakom collective action brottas därför med problemet i att få individer att bidra till kollektivet

för att på så sätt uppnå ett gemensamt mål. För att lösa detta har principen varit att skapa en kollektiv identitet som kan locka medlemmar till rörelsen. Det kollektiva handlande i collective action kan därför bättre förklaras som motivbaserat eller som ett socialt handlande då den kollektiva identiteten erbjuder sociala snarare än materiella förmåner för individen. Detta innebär även att individen förväntas anamma ett set av ideal och visioner som representerar rörelsen för att få delta.

I och med en växande individualisering tappar grupptillhörighet markfäste, och avsaknaden av kollektiva ramar skapar nya former för personliga politiska uttryck. Sociala medier har möjliggjort för rörelser att skapa en social bas som istället formar det kollektiva handlandet utifrån de personliga uttrycken. Sociala rörelser kan med hjälp av sociala medier både nå ut med sitt budskap samt skapa ett "vi" genom att skapa en samlingsplats för dessa personliga uttryck. Detta "vi" är inte nödvändigtvis en kollektiv identitet utan istället ett uppsamlande av deltagarnas unika identiteter. Utifrån principen om connective action kan man alltså prata om ett personifierat handlande (personal action frames), där engagemanget bottnar i individens personliga uttryck av rörelsen. Det är dessa personliga kopplingar som är rörelsens drivkraft. Bennet och Segerberg (ibid.) menar dock att de kopplingar som har en lös grund visserligen kan pådriva en rörelses uppkomst, men de kan också innebära att den snabbt kan försvinna.

- Formen för engagemang

Collective action förutsätter att organisationen administrerar interpersonella nätverk och grupper för att agera gemensamt i ett kollektivt syfte. Utifrån connective action är istället det individuella delandet och det gemensamma producerandet på sociala medier grunden för rörelsen snarare än det uppbyggda kollektiva nätverket. Det finns ett samarbete mellan deltagarna i att dela idéer och medialänkar med hjälp av social teknologi. Dessa aktiviteter; kommenterandet, länkandet och fokuset på den individuella kreativiteten skapar en sammankoppling av gemensamma aktiviteter mellan personer på olika platser. Bennet och Segerberg (2013) menar att denna typ av connective action frames är mer tillåtande för sådana aktiviteter än collective action frames som kräver mer kulturellt produktionsarbete i att få folk att anpassa sig till, eller åtminstone vara medveten om, en kollektiv identitet.

- Relationen till formella organisationer

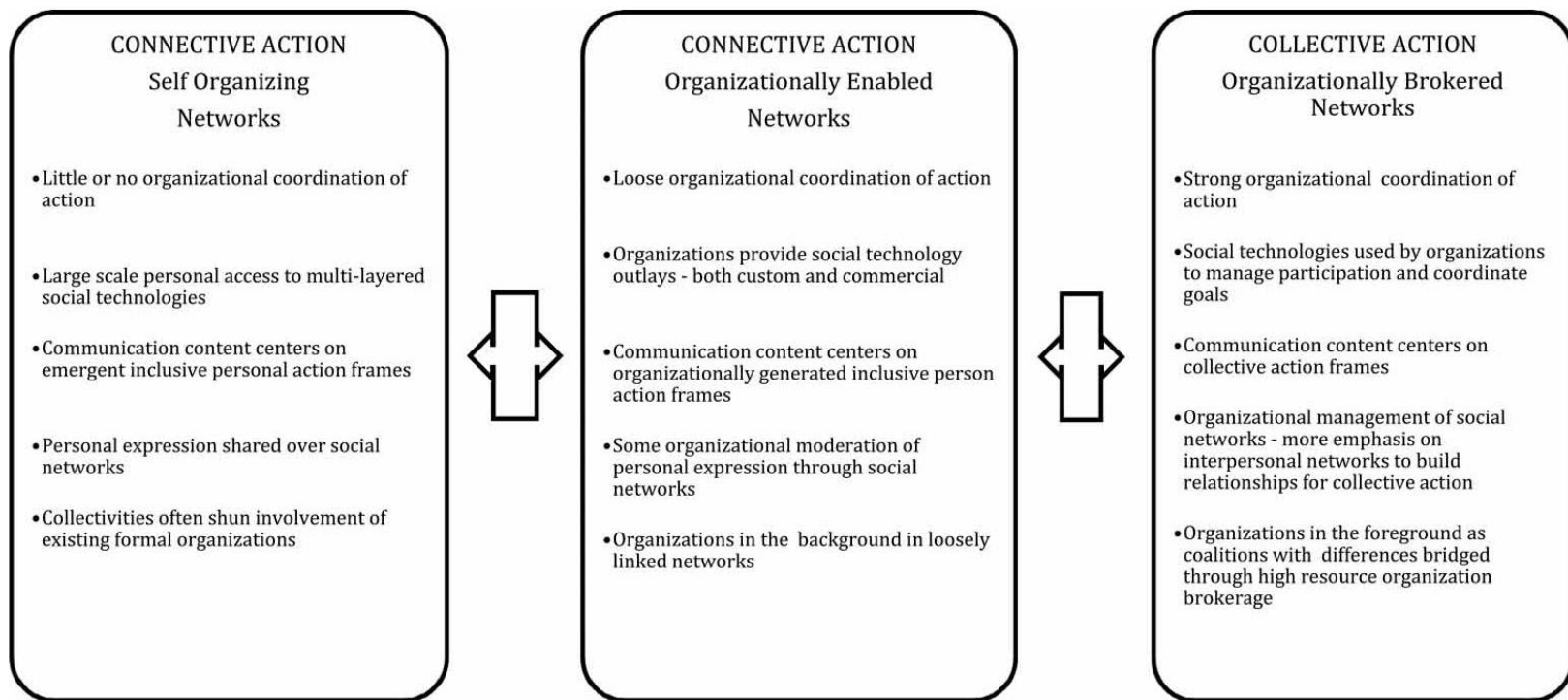
Principen om collective action förutsätter en stark relation till existerande formella organisationer som ofta befinner sig i förgrunden till rörelsen. Principen om connective action undviker involvering i existerande formella organisationer för att det personifierade handlandet ska kunna ta plats (Bennet & Segerberg 2012).

3.2 Kriterier som verkar med varandra

Dessa kriterier verkar tillsammans på olika sätt. Genom att kostnader för kommunikation sjunker öppnas möjligheten upp för att värva fler medlemmar samtidigt som användandet av social teknologi tillåter ett varierat deltagande som kan ske på flera ställen dygnet runt. Skäl för deltagande blir också självmotiverande genom att det personliga uttrycket delas med andra och därmed får spridning med hjälp av social teknologi. På så sätt tillåts personer att specificera deras egen koppling till ämnet snarare än att anamma kollektiva idéer som kräver en anpassning i handlandet och tänkandet (Bennet & Segerberg 2013). Bennet och Segerberg formulerar ett exempel på hur kriterierna samverkar med varandra:

“In place of the initial collective action problem of getting the individual to contribute, the starting point of connective action is the self-motivated (though not necessarily self-centered) sharing of already internalized or personalized ideas, plans, images, and resources with networks with others. This ‘sharing’ may take place in networking sites such as Facebook[...]” (Bennet & Segerberg 2012 s.753).

Redogörelsen för dessa teoretiska ramverk hjälper oss att förstå betydelsen av social media inom social mobilisering. Bennet och Segerberg menar också att det finns en “hybrid”, nämligen ett sätt att förstå sociala rörelser som har inslag av både collective och connective action. Denna hybrid benämner de fortfarande som connective action men framhåller att det finns en viss organisatorisk struktur till skillnad från det mer renodlade connective action nätverkets självorganiserade struktur. Nedan redovisas Bennet och Segerbergs modell där principerna presenteras, principen i mitten benämns som en hybrid.

Figur 1. Modell över principerna bakom collective och connective action. (Bennet & Segerberg 2012 s.756)

4. Metod

4.1 Metodologiska överväganden

Denna studie undersöker de skriftliga texter, videor och bilder som producerats inom rörelsen VSIU's olika element. Studien studerar även det mer abstrakta fenomenet "delande" genom att titta på vilka texter som sprids samt hur de sprids genom sociala medier. För att göra detta har vi valt en kvalitativ ansats där vi inspirerats av etnografi, netnografi samt innehållsanalys.

Etnografi är en metod där forskaren under en längre tid utför deltagande observationer av och samtal med människor i en viss social miljö för att utveckla en förståelse för denna miljö och de människor som lever i den (Bryman 2011). Det finns en stor spännvidd gällande den

etnografiska studiens design med ett brett spektrum av angreppssätt i förhållande till det som ska studeras. För forskaren finns därför möjligheten att arbeta med olika tillvägagångssätt såsom intervjuer, observationer och studier av olika texter, något som vidare tillåter forskaren att anpassa metoden beroende på vad som ska förstås och analyseras (Bryman 2011). I och med internets framväxt har den etnografiska metoden även blivit användbar för att studera det som sker online i olika webbaserade plattformar (Lalander 2011). Det som sker online är dock inte alltid jämförbart med det som sker offline, något som öppnat upp för kritisk diskussion kring användandet av etnografi på internet. Denna diskussion har utmanat några av den traditionella etnografins grundläggande antaganden om tid och rum och vidare bidragit till utvecklingen av metoden netnografi. Netnografi kan sägas utgöra ett komplement till etnografien och förklaras som en metod som syftar till att undersöka de sociala och kulturella delarna av internet, där fokus ligger på samspelet mellan användarna och deltagarna på olika sociala plattformar (Berg 2011).

Ett av netnografins grundläggande överväganden rör frågan om huruvida nätgemenskapen sträcker sig utanför nätet, alltså hur relationen mellan online och offline ser ut (Berg 2011). Då VSIU verkar både online och offline samt att det som sker online har betydelse för det som sker offline (och vice versa) är en tydlig uppdelning och avgränsning mellan dessa fält omöjlig att göra. En renodlad netnografi förutsätter mer eller mindre en nätgemenskap utan representation offline (Berg 2011), vilket gör att vi därför kallar vårt metodval för netnografi-inspirerad. Detta val baseras också på det faktum att vi inte deltagit i den nätgemenskap vi studerat och alltså inte utfört några deltagande observationer, något som annars är grundläggande inom både etnografi och netnografi (Berg 2011). Vi har istället intagit en dold position som icke-deltagande observatör (Bryman 2011). Denna position har möjliggjort för oss att samla in det material vi behöver utifrån studiens syfte och netnografien som metod är därför ändå användbar trots att vi inte följer de grundläggande antaganden om deltagande, interaktion och intervju.

För att kunna undersöka de skriftliga och visuella texter (vilket inkluderar både det skriftliga och talade språket) som förekommer har vi inspirerats av en kvalitativ innehållsanalys som fokuserar på tolkning av olika texter (Lundman & Hällgren Graneheim 2012). Kvalitativ innehållsanalys innebär att materialets innehåll kategoriseras utifrån olika meningsenheter. Dessa kategorier tematiseras sedan utefter textens helhet, innehållet i kategorin och det underliggande budskapet.

Kategorierna i denna studie består utav de kriterier som vårt teoretiska ramverk presenterade i ovanstående text, sedan har dessa kategorier tematiserats utifrån teman om rörelsens mobilisering och ”det personliga”.

4.2 Metodens förtjänster och begränsningar

Etnografiska studier bedrivs vanligen under en längre tidsperiod (Bryman 2011). Netnografin tillåter dock forskaren att under en viss tid offline ta del av material som producerats under en längre tid online (Berg 2011). VSIU lanserades på sociala medier den 1 oktober 2016, alltså innan denna studies början. Vi har studerat texter som skrivits och delningar som gjorts sedan rörelsens uppkomst och har på så vis kunnat ta del av material som producerats under en längre tid än vad studien pågått. Att utföra studien under en längre tid har därför inte varit nödvändigt utifrån studiens syfte, ej heller möjligt utifrån studiens tidsbegränsning.

Internet och den sociala teknologins växande natur och omfattning gör det svårt att kategorisera den ständiga kommunikationen och dess inverkan på samhällsvetenskaplig forskning (Bryman 2012). Internets omväxlande utformning innebär att innehållet förändras och är under pågående omformulering. Webb- och hemsidor kan skapas av vem som helst och kan också försvinna lika fort. Det internetbaserade material som används i forskningsstudier kan alltså försvinna eller ha förändrats markant sedan materialet undersöktes.

“The rapid growth and speed of change in the Web accentuate these kinds of problems for social research, who are likely to feel that the experience is like trying to hit a target that not only moves but is in a constant state of metamorphosis.” (Bryman 2012 s. 655).

Bryman menar därför att det är viktigt att forskning bedrivs med detta i åtanke under analysens gång. I denna studie har detta tagits i beaktning genom att vi redovisat för tidsperioden där materialet är inhämtat.

Netnografin ställer stora krav på oss att förstå vårt forskningsfält. Detta försvåras av det komplexa i att avgöra fältets början och slut då det ofta görs hypertextuella kopplingar mellan

olika nätgemenskaper (Berg 2011). Eftersom VSIU verkar i olika kanaler och olika nätgemenskaper kan inlägg och texter delas mellan dessa. Användare kan dessutom befinna sig i parallella nätverk samtidigt. För att hantera denna problematik bör studien vara tydligt förankrad i ett teoretiskt ramverk (Berg 2011). Det teoretiska ramverket kring connective action förser oss med grundläggande analytiska ståndpunkter och betraktelsesätt, något som hjälper oss att vara konsekventa i vår analys.

Fördelar med internetbaserat material är att det är ett lättillgängligt material som kan inkludera ett stort antal personer från olika geografiska platser, något som kan ses som ekonomiskt och tidseffektivt (Bryman 2012). Då vi har intagit en dold position och inte utfört några intervjuer eller interagerat med de vi studerat begränsas våra möjligheter att få förtydliganden kring eventuella oklarheter. Materialet kan också vara mer svårtolkat då ironi och känslouttryck inte framkommer lika tydligt i det skriftliga språket. Vår dolda position innebär dock att materialet är "örört" och fritt från påverkan av oss som forskare (Lundman & Hällgren Granehein 2012). Vi kommer att belysa hur detta påverkar studiens tillförlitlighet nedan.

4.3 Urval

Då denna studie syftar till att förstå sociala mediers användning för social mobilisering har vi valt att undersöka en rörelse som använder sig av sociala medier. VSIU är relevant för vår studie då rörelsen belyser ett ämne som berör socialt arbete samt att rörelsen har fått stor spridning på sociala medier under kort tid med många sidoföljare. VSIU har under hösten 2016 omnämnts i media och många debattartiklar refererar till rörelsens hashtag. Detta styrker valet av VSIU som urval då det är en dagsaktuell och uppmärksammas rörelse. Valet av VSIU är gjort utifrån ett målstyrt urval då vi anser att rörelsen går att studera utifrån studiens syfte (Bryman 2013). Valet av VSIU som case styrs av studiens syfte att analysera social mobilisering utifrån det teoretiska ramverk kring connective och collective action, därför kan urvalet vidare beskrivas som ett teoretiskt urval (ibid.).

De olika plattformarna som VSIU använder sig av tillåter en interaktiv kommunikation bland besökarna och besöksgruppen har en heterogen bakgrund. Dessa kriterier menar Kozinets (2010)

ska ligga till grund i urvalsmetoden på internet i netnografiska studier; relevans, graden av aktivitet och interaktivitet, heterogenitet och hur mycket material som finns att hämta.

4.4 Datainsamling

Vi har under studiens gång tagit del av en stor mängd av olika inlägg som lagts upp på VSIU's olika sociala plattformar. Vi har börjat med att läsa igenom VSIU's egna inlägg och delningar med tillhörande kommentarer från besökare, för att sedan läsa gästlägg och deras kommentarer. Vi har undersökt inlägg sedan 2016-10-01 och p g a studiens begränsade omfattning har vi inte undersökt inlägg som tillkommit efter 2016-12-16. Då Facebook var den första sociala plattformen för VSIU så börjar datainsamlingen från och med lanseringen av deras Facebooksida vilket var den 2016-10-01.

Materialets omfattning och mängd betyder att läsningen hela tiden har skett kategoriserande med studiens syfte i fokus, något som Kozinets (ibid.) menar är nödvändigt för att kunna hantera omfattningen av material som finns inom online communities. Nästa steg i studien var att begränsa datan och välja ut det material som var intressant utifrån vårt teoretiska ramverk. Då vårt teoretiska ramverk består av fem kriterier har dessa kriterier fungerat som våra kategoriseringar eller kodningar i läsningen av materialet. Inläggen och kommentarerna har vi sparat ner i ett vanligt textprogram och de videoinlägg som VSIU delat har vi transkriberat för att lättare kunna gå tillbaka och välja ut de delar som var intressanta.

4.5 Tillförlitlighet

För att få en bild av kvalitén i kvantitativ forskning används vanligen begreppen validitet och reliabilitet. Begreppens relevans inom kvalitativ forskning har dock ifrågasatts då deras innebörd ofta kopplas samman med mätbarhet. Bryman hänvisar till Guba och Lincoln som föreslår begreppet *tillförlitlighet* som ett alternativ till validitet och reliabilitet (Bryman 2011). Detta begrepp har vuxit fram ur kritiken av att det skulle finnas en absolut sanning om den sociala verkligheten som forskaren har till uppgift att avslöja (ibid.). Denna kritik ställer vi oss bakom och ämnar därför inte slå fast någon absolut sanning om mobilisering via sociala medier. Nedan

följer en redogörelse för studiens kvalitet utifrån begreppen *pålitlighet*, *överförbarhet* och *giltighet* (Bryman 2011, Lundman & Hällgren Graneheim 2012).

För att visa på pålitligheten samt transparensen i vår studie kommer vi att noggrant redogöra för alla faser i vår forskningsprocess. Detta innebär de val vi gör och de beslut vi fattar under studiens gång. På så vis ger vi läsaren möjlighet att följa vår process och själv ta ställning till våra resultat för att vidare kunna bedöma trovärdigheten i studien (Bryman 2011). Begreppet överförbarhet behandlar frågan om i vilken utsträckning studiens resultat går att överföra på andra sociala rörelser och bedömningen av överförbarheten underlättas genom att visa på studiens transparens (Bryman 2011, Lundman & Hällgren Graneheim 2012). Studien bygger vidare på det teoretiska ramverket kring *collective* och *connective action*, något som även är applicerbart på andra sociala rörelser. Detta innebär att de resultat vi kan se i denna studie även kan identifieras inom andra sociala rörelser. Samtidigt är VSIU en rörelse som behandlar en specifik intressefråga och resultaten kan därför komma att skilja sig åt beroende på rörelsernas fokus.

Löpande i analysen har vi valt att lyfta in citat från vårt datamaterial, något som underlättar bedömning av studiens giltighet. Vi har vidare betonat det karaktäristiska och typiska för VSIU's mobilisering vilket också ökar resultatets giltighet (Lundman & Hällgren Graneheim 2012).

I varje textanalys är tolkningen av texten central (Bergström & Boréus 2012) och att ingen läsning är fri från tolkning är vi, liksom många forskare eniga i (Robertson 2012). Vår analys bygger således på våra tolkningar av vårt datamaterial. Vi har därför valt att se vårt empiriska arbete som produktion av data och oss själva som medproducenter i vårt datamaterial. På så vis vill vi synliggöra de aktiva val vi gör genom forskningsprocessen och distansera oss från bilden av passiva datainsamlare (Svensson & Ahrne 2011). Även om vi tolkar materialet så innebär vår dolda position en minimal påverkan på materialet och på de händelseförlopp vi följt inom rörelsen (Lundman & Hällgren Graneheim 2012). När vi exempelvis lyfter fram utvalda texter kan vi dock komma att påverka materialet eftersom det utvalda citatet tas från sin ursprungliga kontext.

4.6 Etiska överväganden

Berg (2011) belyser fyra punkter att reflektera kring för att kunna genomföra en forskningsetisk försvarbar netnografisk studie. Den första punkten rör distinktionen mellan offentligt och privat, en uppdelning som inte är helt självklar inom netnografin då det kan finnas olika uppfattningar bland deltagarna kring huruvida deltagandet är offentligt eller privat. En stor del av det material denna studie bygger på består av personliga berättelser och känslomässiga kommentarer och kan därför förstås som privata ämnen. Vidare har det material vi studerat inte som syfte att utgöra underlag för vetenskaplig analys och diskussion utan har snarare producerats i syfte att verka interagerande mellan deltagare. Samtidigt verkar VSIU i ett offentligt forum där vi har kunnat ta del av information utan krav på medlemskap i rörelsen. Bryman (2011) menar att ju mer offentligt ett forum är, desto mindre krav ställs på forskaren att skydda informanternas identitet samt att efterfråga samtycke.

Detta för oss in på den andra punkten som rör anonymisering av informanterna (Berg 2011). Frågan om anonymitet i netnografisk forskning berör synen på informant och kräver olika ställningstagande beroende på hur vi ser på informanten online. Ser vi informanten som någon som är densamma online som offline bör denne få sin identitet skyddad utifrån klassiska etiska forskningsprinciper. Ser vi å andra sidan informanten som en författare vars texter och berättelser producerats under alias hamnar vi istället i en diskussion kring upphovsrätt (Berg 2011). Då VSIU behandlar en social problematik där vissa individer kan vara mer utsatta än andra har vi valt att anonymisera informanterna så långt det är möjligt och att frågan om upphovsrätt således får stå tillbaka. För att kunna exemplifiera vår analys har vi dock lyft in citat från olika informanter, något som gör det lättare att spåra citatet tillbaka till dess författare via sökmotorer på internet (Berg 2011 s.129, Bryman 2011 s.611). De citat vi använder oss av bedömer vi dock inte vara av sådan karaktär att det skulle kunna skada individen om dennes identitet blev känd.

Den tredje punkten belyser tidsaspekten och att materialet kan förändras under studiens gång. Denna aspekt har vi övervägt under avsnittet om metodens förtjänster- och begränsningar.

Den fjärde och sista punkten berör den juridiska problematiken kring informanternas ålder. Vi har i denna studie inte kunnat säkerställa våra informanternas ålder och i de fall där ett samtycke från vårdnadshavare eventuellt bör ha inhämtats har vi alltså inte gjort detta. Vi motiverar detta val med att de resultat vi redovisar i studien kopplas till vår frågeställning om social mobilisering och har alltså inte fokus på det faktiska innehållet i det som sägs. Anonymisering av informanterna flyttar vidare fokus från den enskilda individen till studiens övergripande syfte av att undersöka sociala mediers betydelse för social mobilisering.

Slutligen vill vi belysa den etiska aspekten gällande information om studien och samtycke från informanter. Då vi i denna studie har intagit den dolda rollen som observatör bryter vi den grundläggande etiska regeln om samtycke (Bryman 2011). Utifrån ovan resonemang anser vi dock att vår dolda position i denna studie är etiskt försvarbar.

4.7 Arbetsfördelning

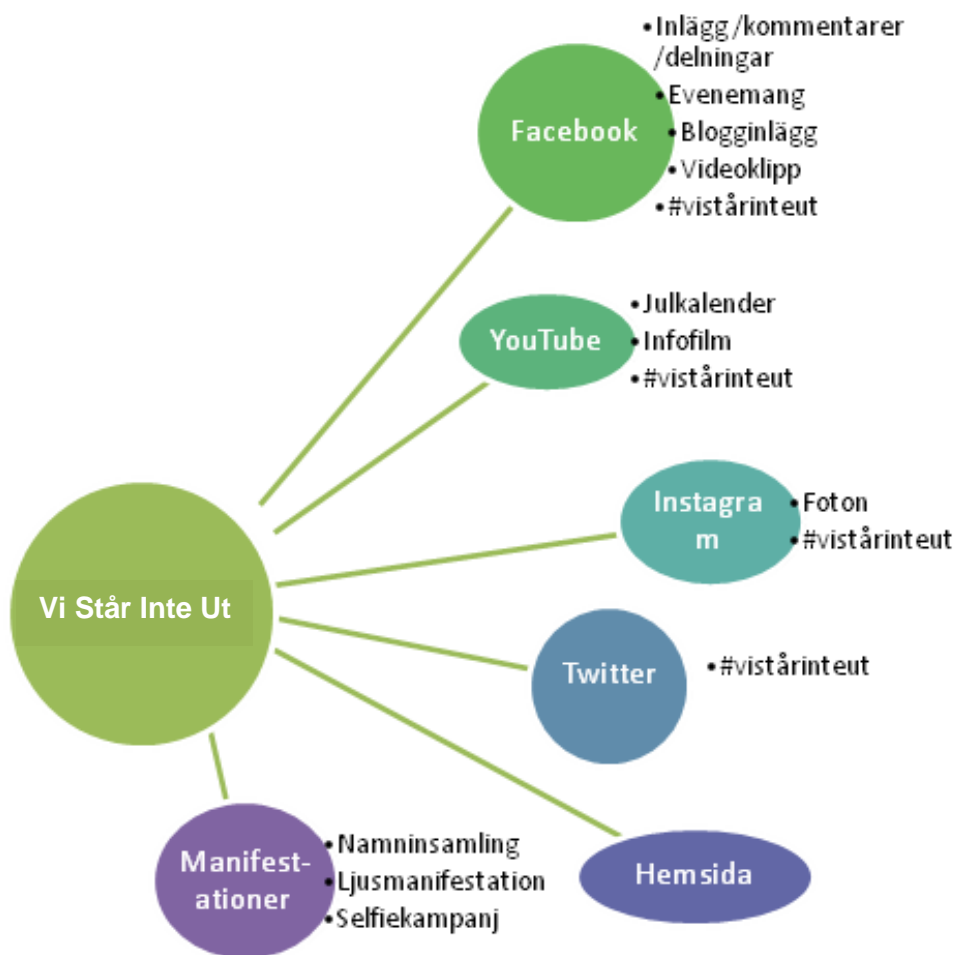
Inledningsvis la vi mycket tid på att läsa in oss på vårt forskningsområde. Vi strävade då efter att läsa samma texter för att bygga upp en gemensam förståelse och utgångspunkt. Vi har sedan haft löpande diskussioner kring vår tolkning av texterna. När vi väl läst in oss på området delade vi upp arbetet så att en av oss påbörjade insamling och transkribering av material medan den andra formulerade teoriavsnittet. Därefter utgick vi från olika teoretiska teman och analyserade vårt material tillsammans. Avseende metodavsnittet har vi båda läst in oss på metoden och därefter delat upp skrivandet under respektive rubrik. Övriga delar har vi författat tillsammans. Avslutningsvis har vi tillsammans gått igenom allt material för att få den sammanjämkad, såväl språkligt som innehållsligt.

5. Resultat och analys

5.1 Vad är “Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa”?

VSIU beskrivs som en mängd olika saker däribland en rörelse, en kampanj, en internetsida, ett uttryck, en hashtag och en manifestation. Vi kommer i denna studie att använda begreppet rörelse då det är ett begrepp som även kan innefatta övriga benämningar. VSIU finns på en

mängd sociala medieplattformar och omnämns i såväl dagspress som privata bloggar. För att förstå hur rörelsen verkar behöver vi rama in den. Vi behöver undersöka vilka kanaler rörelsen verkar i - och genom - för att vidare kunna förstå sociala mediers betydelse för rörelsens mobilisering. Vi kommer därför nedan att redogöra för rörelsens olika element. Därefter kommer vi löpande att redovisa material från rörelsens element och analysera detta utifrån studiens frågeställningar och teoretiska ramverk.

Figur 2. Diagram över rörelsen och dess element samt vad som rymms inom respektive element.

5.1.1 Hemsida

VSIU har en egen hemsida; vistarinteut.org (2016). På hemsidan kan man läsa rörelsens upprop, syftet med rörelsen, hur rörelsen uppkom samt vilka rörelsen består av. På hemsidan finns också en rubrik för “berättelser från professionella”, där det ligger en text, och en rubrik för “berättelser från ensamkommande”, där det inte ligger någon text.

5.1.2 Sociala medieplattformar

Facebook

VSIU finns på Facebook, deras sida heter “Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa”. På sidans vägg delar administratörerna artiklar som på olika sätt berör flyktingars situation idag, ofta tillsammans med en kommentar om artikeln. “Besökarna” har även möjlighet att skriva inlägg på sidan samt kommentera andra besökares inlägg. På Facebooksidan finns en underrubrik med namnet “anteckningar”. Här ligger 30 olika blogginlägg som laddats upp mellan 2016-11-10 och 2016-11-29. Författarna till blogginläggen framträder sällan med namn men utav deras berättelser förstår vi att de är lärare, socionomer, familjehemsföräldrar eller att de själva har erfarenhet av asylprocessen i Sverige.

YouTube

VSIU har en officiell YouTubekanal. Här delas varje dag under december 2016 ett avsnitt ur VSIU's julkalender. Varje “lucka” är ett avsnitt där en eller flera personer berättar om vilka de är och varför de stödjer rörelsen. Avsnitten delas även på VSIU's Facebooksida.

“Vi står inte ut!” är också namnet på ett videoklipp med intervjuer som laddats upp och producerats via YouTubekontot “mediatorget” i samarbete med VSIU. I denna film berättar fyra ungdomar om sina erfarenheter av asylprocessen i Sverige.

Instagram & Twitter

VSIU har ett Twitterkonto som liknar deras Facebooksida då kontot fungerar som en vägg där Twitteranvändare kan dela kommentarer, foton och nyhetsartiklar. Twitterkontot har 354 följare

och 38 likes (Twitter 2016). VSIU har även ett Instagramkonto där de lägger upp foton. Det finns 199 inlägg och kontot har 488 följare (Instagram 2016a).

#vistårinteut

På alla de sociala medieplattformar som VSIU använder sig av finns hashtaggen #vistårinteut. Alla inlägg som görs av användare på de olika plattformarna och som refererar till rörelsen kan alltså använda sig av hashtaggen #vistårinteut / #vistarinteut, på så sätt samlas alla inlägg under denna kategori som det går att söka på i de olika plattformarna. På Facebook (2016b) finns det 84987 inlägg under #vistårinteut och på Instagram finns det 1264 (Instagram 2016b) inlägg under samma hashtag.

5.1.3 Manifestation

2016-11-24 hölls ljusmanifestationer på över 50 orter runt om i Sverige. Facebookeventet "Ljusmanifestation - Lys upp Sverige! #vistårinteut" skapades av en privatperson men rörelsen VSIU uppges ligga bakom initiativet. I eventet planeras manifestationer runt om i landet, och nya Facebookevent med lokala manifestationer skapades av privatpersoner och delades på eventets vägg. Manifestationerna uppges på rörelsens Facebooksida ha mobiliserat 10 000 människor runt om i Sverige. På Facebooksidan finns en video av ett tal som hölls av en av initiativtagarna till uppropet i samband med ljusmanifestationen.

2016-11-12 postade administratörerna på Facebooksidan "Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa" ett inlägg med en uppmaning att delta i en selfiekampanj. För att delta i kampanjen ska man ta en selfie, alltså ett kort på sig själv, tillsammans med texten "#vistårinteut Men vi slutar aldrig kämpa". Därefter publicera bilden på sociala medier tillsammans med texten: "#vistårinteut med att barn som flytt döden skickas tillbaka till döden! Jag stödjer #vistårinteut". Det finns 159 bilder av medlemmar i kampanjen publicerade på Instagramkontot "vistårinteut" (Instagram 2016a).

På hemsidan www.skrivunder.com skapades 2016-10-10 ett upprop med namnet "Vi Står Inte Ut - Men vi slutar aldrig kämpa". Uppropet är en 465 ord lång text som beskriver en protest mot hur ensamkommande barn och ungdomar behandlas i Sverige idag. Uppropet vill visa politiker och

civilsamhälle hur de nya asyltagarna och återvändandeaftalen med Afghanistan påverkar de ensamkommande ungdomar som bor i Sverige. Ungdomarna beskrivs må väldigt dåligt, likaså de vuxna som finns i deras närhet. Uppropet startades av människor som på olika sätt är engagerade i gruppen ensamkommande barn och ungdomar och har i skrivande stund (2016-12-16) 11431 namnunderskrifter. På Facebooksidan finns en video av när en av initiativtagarna till rörelsen lämnar över uppropet med tillhörande namnunderskrifter till statsminister Stefan Löfven på världskultur muséet i Göteborg 2016-11-30.

Nedan följer en analys av hur VSIU använder social media för att mobilisera och hur drivkrafterna bakom individernas engagemang kan förstås. Analysen följer Bennet och Segerbergs (2012) kriterier som presenterade i teoriavsnittet för hur man kan förstå bakomliggande logiker i en rörelse.

5.2 Koordinationen av VSIU

Principerna bakom connective action förstår rörelser utifrån en avsaknad av, eller med mycket svag, koordination vilket skiljer sig från collective action där organiseringen sker utifrån en tydlig och hierarkisk koordination. Detta får i sin tur betydelse för rörelsens organisering samt dess (avsaknad av) medlemskap. Vi kommer därför att analysera rörelsens koordination utifrån dessa två teman.

5.2.1 Organisering

I VSIU ser vi bl a att rörelsen tillåter deltagarna själva att organisera sig, något som uttrycks genom samordnandet av ett flertal ljusmanifestationer den 24 november 2016. Ett event avseende en ljusmanifestation delades på Facebookgruppens sida. I eventet har besökarna möjlighet att kommentera och i dessa kommentarer kan vi sedan följa organiseringen av ytterligare ljusmanifestationer runt om i Sverige. Kommentarer innehåller frågor kring vem de ska vända sig till för att delta i ljusmanifestationen eller för att själva arrangera en lokal manifestation. Personen som står som administratör för eventet fungerar som en samordnare som förmedlar information och kontaktuppgifter till personer i olika städer. Hen förklarar också att ett evenemang inte behöver vara så uppstyrt utan att det istället räcker om intresserade kommer till en bestämd plats med tända ljus. Nedan följer ett exempel på en förfrågan i eventet, den

rödmarkerade kommentatorn är personen som skapat Facebookeventet. Exemplet är hämtat 2016-12-13.

November 23 at 8:08am · 🌐

Finns det något organiserat i Kungsbacka?

👍 Like 💬 Comment ➦ Share

👍 4

🔴 [Redacted] Inte än!
Like · Reply · 👍 1 · November 23 at 8:37am

🔴 [Redacted] Jag kan avslöja att både Stockholm och Malmö startade först i förrgår. 😊 Nu är där redan massor av engagerade!
Like · Reply · November 23 at 9:57am

🔴 [Redacted] Vilken sida kan jag använda för uppmaning i Kungsbacka?
Like · Reply · 👍 1 · November 23 at 10:01am

🔴 [Redacted] Om du vill skapa ett lokalt evenemang snabbt, kontakta 🟠 [Redacted] så får du hjälp med en egen omslagsbild. Se hur de andra orterna har gjort. Eller så länkar du bara till den här nationella sidan. 😊
Like · Reply · November 23 at 10:24am · Edited

🔴 [Redacted] Det kan räcka med att du bestämmer tid och plats och går dit med några ljus. Det behöver inte vara så stort! Flera orter kommer att göra så. Meddela tid och plats här bara, och så lägger jag upp det i vår gemensamma lista så att fler hittar dej.
Like · Reply · November 23 at 10:25am · Edited

🔴 [Redacted] Kan man skriva halv fem i badhusparken? Och att alla tar med sig ljus?
Like · Reply · November 23 at 11:20am · Edited

🔴 [Redacted] Och mitt telefonnummer är 🔴 [Redacted] Men jag vet ingen som kan tala, det måste väl inte vara det??
Like · Reply · 👍 1 · November 23 at 12:54pm

🔴 [Redacted] Hur länge ska en manifestation vara tänker ni?
Like · Reply · November 23 at 12:57pm

🟠 [Redacted] Behöver inte vara något direkt tal, kanske bara välkomna alla som kommit 😊 Kan läsa upp det som står på vår ljusmanifestationssida, varför vi samlas. Vill du inte säga något alls så bra tänd ljus, kanske ha lite info lappar och nån skylt så ger det sig nog själv när folk väl kommer dit 😊 . Men PMA mig namn på ort, plats och tid så fixar jag bilden.
Like · Reply · 👍 1 · November 23 at 1:14pm

🔴 [Redacted] Förlåt men är pm samma som att jag skickar på messenger?
Like · Reply · November 23 at 1:36pm

➦ View more replies

📷 Write a reply... 📷 😊

🔴 [Redacted] Finns det någon event-sida än? 😊
Like · Reply · November 23 at 11:39pm

Kommentatorsfältet visar på att rörelsen har möjlighet till självorganisering, vilket är en form av mobilisering och som är typisk för connective action-nätverk. Självorganiseringen innebär att deltagarna själva kan organisera träffar och manifestationer, och att de kan styra över upplägget på träffen utan inblandning av en formell samordnare. Det måste alltså inte vara något specifikt format på rörelsens träffar. Användandet av de olika plattformarna för självorganisering kan därför förstås som en del av rörelsens infrastruktur och koordination.

På Facebooksidans vägg kan vi även läsa inlägg från profiler med uppmaningar till handling gällande utvisning av människor som fått avslag på sin asylansökan. En person som avslutar sitt inlägg med “#vistårinteut” skriver:

”Hallå alla kämpar! Vi ska försöka göra ett sista ryck för att rädda de som nu ska tvångsdeporteras. Några är på Arlanda och kämpar. Vi som inte kan vara där kan ändå göra något. Vi ska svärma!”

En annan skriver:

”Hej allesammans,

Ni som befinner er nära Arlanda flygplatsen, snälla samla vid terminal 5 för att det är sista hoppet att stoppa tvångsutvisningen.

Mvh,”

Att det är öppet för privatpersoner att skriva inlägg via rörelsens kanaler och använda rörelsens hashtag i sina texter indikerar på en platt organisation utan tydlig hierarkisk struktur. Samordning av insatser/aktioner sker inte nödvändigtvis utifrån en tydlig arbetsfördelning där ansvaret för samordning förlagts till en eller flera specifika personer, något som är kännetecknande för principen kring collective action (Bennet & Segerberg 2012).

5.2.2 Medlemskap

Något som skiljer connective och collective action åt gällande koordineringen av rörelser är vilken typ av medlemskap rörelsen erbjuder. För collective action spelar medlemskapet en tydlig roll för organisationen. Detta eftersom ett tydligt definierat medlemskap också innefattar en hierarkisk ordning av medlemmarna, medlemsavgifter och en tydlig arbetsfördelning mellan medlemmar vilket vidare påverkar koordineringen av rörelsen. Medlemskapets roll är inte lika framträdande för connective action, något som syns bl a vid talet som hölls i samband med ljusmanifestationen. Talet avslutades med följande ord:

“Alla ni som står här på torget, en del kanske är en del av vår rörelse, andra kanske stödjer oss. Du som inte gör det än, kom med oss. Alla, även ni som inte jobbar med ensamkommande, ni kan gå in och gilla vår Facebooksida Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa. Det är ett jättebra sätt att stödja vårt arbete. Och hjälpa oss förändra Sverige. Var med oss.”

Talet är riktat till en publik som samlats under parollen ”Vi står inte ut” för att belysa situationen för ensamkommande barn och ungdomar. Av talet framgår dock att ett deltagande vid manifestationen inte nödvändigtvis innebär att man är en del av rörelsen, eller ens stödjer den. Dessa ord vittnar alltså om en öppen och flytande definition av vad ett medlemskap eller engagemang i rörelsen innebär. Eftersom VSIU inte erbjuder en tydlig definition av medlemskapet är det upp till individen att själv definiera sitt deltagande. Samtidigt erbjuder VSIU möjlighet till självorganisering vilket gör att individen själv kan styra sin grad av deltagande samt på vilket sätt denne vill delta. Mobiliseringen möjliggörs således genom ett otydligt medlemskap samt möjligheten till självorganisering i VSIU.

5.3 Social teknologi och VSIU

Connective action-nätverk använder social teknologi som en del av organiserandet av rörelsen, jämbördig med mänskliga aktörer (Bennet & Segerberg 2012). Den sociala teknologin är således en betydelsefull aktör för mobilisering. Social teknologi används även inom collective action med t ex välarbetade hemsidor som ett sätt för att nå ut med information och till en viss grad organisera medlemmar. Denna typ av användande förändrar dock inte rörelsens form för organisering. Bennet och Segerberg (2012) menar att vi behöver utveckla vår förståelse för den sociala teknologin som en aktör i sig för att bättre förstå principen bakom connective action.

5.3.1 Social teknologi som aktör

VSIU har en hemsida, men då hemsidan endast har några korta texter och saknar text under vissa rubriker skiljer den sig från t ex Facebooksidan som har stora mängder text och inlägg. Detta visar på att hemsidan som format inte är anpassat efter hur rörelsen verkar då den inte är lika framarbetad som de andra plattformarna. Hemsidan tillåter inte besökare att kommentera och dela och är inte integrerad med andra sociala medieplattformar. Detta interagerande sker däremot flitigt på rörelsens Facebook-sida genom ett ständigt länkande och delande till andra internetsidor. Under hemsidans flik "Kontakta oss" står först länkar till VSIU's Facebooksida, Twitterkonto och YouTubekonto som sedan följs av en mailadress. De olika plattformarna ses alltså som framträdande kommunikationsmedel för att komma i kontakt med rörelsen. Events och planerade protester eller manifestationer skapas och får spridning på de olika sociala plattformarna. Detta antyder att VSIU använder sociala medieplattformar som sina främsta informationskanaler och att dessa informationskanaler tillåter ett mer interagerande deltagande där flera plattformar används samtidigt. Utbytet bland deltagarna kan alltså ske hela tiden i ett mer interaktivt format. Detta menar Bennet och Segerberg (2012) är typiskt för principen kring connective action.

5.3.2 Transparens

VSIU har även en digital namnlista och använder olika sociala plattformar för att nå ut med denna. Enligt Karpf (2010) kan man förstå namnlistor som en mobiliseringsstrategi som får spridning via sociala medier. Namnlistan kan också användas som ett exempel på hur social

teknologi ger möjlighet för rörelsens transparens och pålitlighet, något som stärker internetns aktörskap. I ett videoklipp på Facebooksidan överlämnas rörelsens namnlista med ca 11000 namn till statsminister Stefan Löfven. Följarna till VSIU kan via videoklippen få ta del om vad som sades mellan personen som lämnade över namnen (en av initiativtagarna till rörelsen) och statsministern. Videoklippen kan alltså skapa en transparens för VSIU's följare genom att tydligt visa var namnlistan hamnar och en pålitlighet genom att visa att namnlistan faktiskt hamnade hos en beslutsfattare. Den sociala teknologins aktörskap i rörelsen ligger här i dess förmåga att förmedla pålitlighet och transparens.

Idén om den sociala teknologin som en självständig organiserande aktör och den transparens som Bennet och Segerberg (2012) menar att användandet av social teknologi innebär kan dock komma att påverkas av filterbubblor (Pariser 2011). VSIU rör sig främst på kommersiella internetplattformar och rörelsens innehåll och information kan alltså anpassas efter olika användares personliga algoritmer. Detta innebär att VSIU's inlägg syns i olika grad i de olika följarnas nyhetsflöden på Facebook. Användare som är någorlunda aktiva i att gilla VSIU's inlägg eller i att besöka rörelsens Facebooksida kommer få ett större flöde av inlägg och aktiviteter från VSIU på grund av att användarnas personliga algoritmer anpassats efter deras intresse. Det är därför svårt att veta vilken information som faktiskt når VSIU's Facebookföljare, eftersom de personliga algoritmerna kan sälla bort inlägg som det, enligt algoritmen, är liten chans att läsaren kommer läsa eller klicka på. Att de redan är de insatta som får mest information om rörelsen kan också stödjas av Gustafssons (2012) studie som påvisade att det i större grad var personer som redan var politiskt aktiva som använde Facebook som ett politiskt verktyg. Algoritmerna kan alltså påverka rörelsens transparens och informationstillgänglighet eftersom de räknar ut vad den personliga användaren "vill" se i sitt nyhetsflöde.

5.3.3 Politiskt deltagande

Ett annat exempel på hur social teknologi blir en organisatorisk aktör är selfiekampanjen. Selfiekampanjen bygger på idén att personer som stödjer rörelsen tar ett aktivt ställningstagande för att visa inför andra att de ställer sig bakom rörelsens budskap. Det kan alltså förstås som en manifestation utan fysisk plats, där manifestationen istället sker på Facebook, Instagram och Twitter. Med hjälp av social teknologi kan selfiekampanjen på så sätt organisera individer i ett

mobiliserande syfte där manifestationen inte behöver ha en fysisk plats. Detta visar på att innebörden av ett politiskt deltagande har börjat förändras i och med att sociala plattformar spelar en allt större roll i våra liv. Vidare håller gränserna för vad som sker offline och online på att suddas ut, alltså att vi inte längre ser dessa "världar" som helt separata utan samverkande med varandra (Antonakis-Nashif 2015, Berg 2011). Genom att social teknologi tar fram olika verktyg som möjliggör politiskt deltagande så är de med och omformar samspelet mellan offline och online världen. Den sociala teknologin blir därför en betydelsefull organisatorisk aktör i VSIU då den skapar en digital manifestation samt att den är med och utmanar idén om politiskt deltagande.

5.4 Action frames för VSIU

I och med att grupptillhörighet och kollektiva identiteter har börjat luckras upp som en konsekvens av individualiseringen syftar principerna bakom connective action till att förstå detta skifte och hur det påverkar sociala rörelser. Där collective action frames kretsar kring en kollektiv identitet bygger snarare connective action frames på ett slags personifierat handlande där engagemanget utgår från individens personliga koppling till rörelsen (Bennet & Segerberg 2012). Utifrån connective action formar rörelsen sin identitet och det politiska deltagandet gällande personliga uttryck och kopplingar. För att förstå det personligas betydelse för mobilisering kommer vi nedan att redogöra för vilka handlingsramar (action frames) som framträder i VSIU, alltså de grupp- eller individbeteenden som ligger bakom rörelsens drivkrafter.

5.4.1 Identitet

I uppropet kan vi läsa följande:

"Vi är socionomer, pedagoger, verksamhetschefer, sjuksköterskor, familjehem, barnmorskor, läkare, psykologer, diakoner, präster, konsulter, genusvetare, beteendevetare, människorättsvetare, forskare, projektledare, handledare, gode män, jurister, volontärer och medmänniskor som på ett eller annat sätt är engagerade i gruppen ensamkommande barn och ungdomar. Vi jobbar bland annat i skolan, på HVB-hem,

inom socialtjänst, psykiatri, vård eller som familjehem. [...] Visst ska vi egentligen klara smärtan för vi är ju professionella! Men vi står inte ut!”

Vi kan här urskönja en tydlig professionell identitet där det framgår att “vi”, alltså att de som står bakom uppropet, “på ett eller annat sätt är engagerade i gruppen ensamkommande barn” samt att de flesta har en professionell bakgrund och en professionell relation till gruppen ensamkommande barn. Den professionella identiteten lyfts också fram i det tal som rörelsens initiativtagare höll vid ljusmanifestationen. Där sa hen:

“Jag står inte ut med den flyktingpolitik vi bedriver i Sverige idag. Den krossar våra hjärtan. Den krossar de professionellas hjärtan.”

I blogginläggen framgår det vidare att flera av författarna möter ensamkommande som professionella i sitt arbete. Att den professionella identiteten lyfts fram på detta sätt kan tolkas som en strategi för att vinna legitimitet, för att visa att rörelsen vilar på professionell kunskap. Vi kan också se att den professionella identiteten inrymmer en mängd olika professioner och uppdragstagare med olika kopplingar till gruppen ensamkommande barn och ungdomar. Detta indikerar på att rörelsen vilar på en bred kollektiv identitet.

Samtidigt som den professionella identiteten gärna lyfts fram kan vi också se en distansering från den samma. I VSIU’s julkalender inleder en person med att berätta att hen inte jobbar med ensamkommande flyktingbarn. Hen säger:

”Jag jobbar inte med ensamkommande flyktingbarn barn och jag tror att det är svårt för oss som inte gör det att verkligen förstå vad de här barnen bär på.”

Genom att poängtera denna olikhet och distansera sig från initiativtagarna till rörelsen tydliggör hen att en kollektiv identitet i form av professionell kunskap inte är nödvändigt för att engagera sig och bli en del av rörelsen. Julkalendern kan vidare ses som ett uttryck för en avsaknad av kollektiv identitet då den representerar personer med olika bakgrunder och i olika kontexter. Varje avsnitt är inspelat i personliga miljöer och filmas många gånger av den medverkande själv.

I ett avsnitt sitter t ex en person med ett tätt stearinljus vid ett köksbord, i ett annat filmas tre personer i vad som kan antas vara deras hemmiljö. De medverkande motiverar här sitt engagemang med orden:

Exempel 1

”Om ett barn som lever i ett land där det är fullkomligt livsfarligt att vara lyckas ta sig hit till Sverige för att söka skydd. Är det inte då självklart att vi tar emot det barnet och gör allt som står i vår makt för att det ska må så bra som möjligt? Tydligt inte. Därför så stöder jag: Vi står inte ut.”

Exempel 2:

”Vi tycker sveriges asyllagstiftning är ohållbar. Vi kan inte skicka iväg barn till länder där de löper stor risk för att råka illa ut. Det skulle vi aldrig göra med våra egna barn. Därför stöder vi rörelsen; vi står inte ut.”

Dessa motiveringar innehåller ingen koppling till den professionella identiteten och öppnar därmed upp för ett engagemang utan denna koppling. I ovan citat görs dock en koppling till “våra egna barn”. Denna koppling går även att urskönja i det första avsnittet där personen säger:

”För de är barn. Jag har också ett barn. En liten pojke som är åtta år. Om åtta år är han 16 år. Och ibland när jag ser de här barnen som har kommit hit så tänker jag: tänk om det var han.”

Genom denna koppling öppnas en identifiering kring föräldraskapet upp, att man i egenskap av förälder väljer att stödja rörelsen. När motivet till att stödja rörelsen grundar sig på en personlig motivering, såsom föräldraskapet, och individen själv tillåts formulera sitt motiv till engagemang kan vi tala om ett personifierat engagemang (Bennet & Segerberg 2012).

5.4.2 Social bas

Inom klassiska sociala rörelser där rörelsen erbjuder en kollektiv överenskommelse gällande ett socialt problem kan vi istället inom nya sociala rörelser tala om ett engagemang grundat på en

inkluderande social bas bestående av många unika identiteter (Kings 2011). Den inkluderande sociala basen framträder också i och med VSIU's breda vision där vi kan se en otydlig avgränsning gällande rörelsens syfte och mål. VSIU's upprop har ett tydligt fokus på ensamkommande barn och ungdomar, likaså julkalendern och de blogginlägg som delats på Facebooksidan. Samtidigt framgår det av YouTubeklippet att rörelsen har ett brett fokus gällande asyllagstiftningen då deras krav på "humana asyllagar" även innefattar äldre människor. Vidare kan vi se att det också inom rörelsens ramar är möjligt att mobilisera kring frågor som inte enbart gäller ensamkommande barn. I samband med tvångsutvisningen som omnämns under avsnittet om rörelsens koordination delade också VSIU artiklar kopplade till ämnet på sin Facebooksida. Rörelsen otydliga avgränsning gällande mål och syfte möjliggör alltså för en bred handlingsram där inte bara handlingar och aktioner med koppling till ensamkommande barn och ungdomar ryms. Den sociala basen verkar även inkluderande då den tillåter individer med olika syften att rymmas under samma vision. Bennet och Segerberg (2012) menar dock att det finns en risk att rörelser med otydliga mål uppfattas oseriösa av omgivningen då de kan innefatta för många olika kamper under samma tema. Även om VSIU är en rörelse utan ett tydligt och specifikt mål har rörelsen ändå ett tydligt fokus, nämligen asylprocessen. Detta kan vidare väga upp rörelsens trovärdighet.

5.4.3 Emotionella aspekten av VSIU

Bennet och Segerberg (2012) menar att vi bör lägga större vikt vid den emotionella aspekten i förståelsen av nya sociala rörelser. I rörelsen VSIU framträder det emotionella engagemanget, bl a genom blogginläggen. Ett av inläggen har titeln "Min pojk är ledsen ikväll", och vi kan vidare läsa:

"Jag är så trött...min pojk är ledsen ikväll. Han biter ihop, vänder bort blicken, vill inte titta på mig. Magdalena, säger han tyst, jag orkar inte mer. Jag tror inte att jag får stanna här i ditt land. Jag vill inte leva längre, jag orkar inte kämpa längre."

I ett annat inlägg skriver en annan författare:

"Sedan brister det! Anspänningen, frustrationen, maktlösheten, vanmakten, skammen att jag inte klarar att gå hela vägen blir för mycket. Tårarna flödar! Jag är ändå lycklig, jag

har en familj, ett hem, jobb, vänner ett liv i överflöd. Aldrig förr har världens snedvridna orättvisa kommit så nära. </3” [symbol av ett krossat hjärta. Vår anm.]

I talet vid ljusmanifestationen darrar den ena initiativtagaren till rörelsen på rösten när hon säger:

”Älskade, älskade älskade medmänniskor. Tack för att ni är här. ”

En kvinna bredvid henne, även hon initiativtagare, torkar sina tårar från kinden. Av dessa blogginlägg samt av talet vid manifestationen kan vi alltså se att många av de som stödjer rörelsen känner ett stort känslomässigt engagemang samt att personliga upplevelser ligger till grund för engagemanget. Att belysa den emotionella delen av socialt arbete är även något La Rose (2016) poängterar som betydelsefullt avseende mobilisering av motstånd. Hon visar i sin studie hur socialarbetare använder digitala medier för att visuellt belysa det känslomässiga arbetet utför i syfte att skapa diskussion kring neoliberal styrformernas konsekvenser för deras arbetssituation. Vidare pekar hon på att ett tydligt ställningstagande av individer på sociala medier har positiva effekter på mobilisering då det skapar en trygghet för andra att också ta ställning med vetskap om att de inte är ensamma om sitt ställningstagande. Vi kan alltså här se hur den emotionella aspekten i socialt arbete används i syfte att mobilisera. Vidare ser vi också hur det personliga ställningstagandet är beroende av ens omgivning genom att det är lättare att ta ställning för något om andra i ens närhet också gör detta. Denna närhet kan vara såväl fysisk som digital i och med social teknologi.

Vi kan alltså även här tala om ett personifierat handlande då det känslomässiga och personliga lyfts fram i rörelsen i syfte att mobilisera. Vi ser också att det personliga i ett ställningstagande påverkas av ens omgivning på så sätt att det är lättare att ta ställning om andra i ens omgivning visar att de också gör det. Detta uppvisande av det personliga handlandet är något som Bennet och Segerberg (2012) menar måste ske för att rörelsens personliga handlingsram ska spridas.

5.5 Formen för engagemang i VSIU

Utöver att det personliga har en viktig betydelse för mobiliseringen av connective action nätverk, ska även de personliga uttrycken och det personliga handlandet delas och samskapas med andra för att fungera mobiliserande. I collective action är det istället rörelsen som tillhandahåller och organiserar rörelsens uttryck och kollektiva identitet. Nedan följer en analys över hur VSIU använder sig av delande och skapande för att forma engagemanget.

5.5.1 Delande, skapande och samskapande

VSIU's Facebooksida har nya gästlägg varje dag. I ett inlägg delar en besökare ett videoklipp som hen har spelat in på sig själv med mobil där hen upprört diskuterar kring Migrationsverkets beslut att utvisa afghaner, trots att Migrationsverket gått ut och sagt att Afghanistan inte är säkert. Besökaren delar med sig av sina tankar, åsikter och sin vädjan till andra att hjälpa. Klippet är 1:34 sek och avslutas med följande ord:

”Sverige och dom svenskar som vill hjälpa oss, snälla gör nånting.. [oklart vad personer säger].. Nu jag kan inte prata så bra svenska och jag har mycket stress. Snälla hjälpa oss.”

Inlägget har fått 74 delningar, 76 reaktioner och 30 kommentarer. Kommentarer består bl a utav upplyftande kommentarer, kommentarer på persisk skrift, personer som taggar andra personer, olika smileys (blandat med gråtande och glada smileys). Detta visar på att rörelsen fungerar som en plattform för att dela sina åsikter och känslor genom olika tillvägagångssätt och att detta sedan kan kommenteras och delas vidare. Formen för engagemanget blir på så sätt ett delande av det personliga och kreativa uttrycket där personer på olika platser länkas till varandra genom rörelsens uttrycksform. VSIU har samma dag delat klippet på VSIU's Facebooksida så att klippet syns från deras vägg, med kommentaren ”Det är fruktansvärt.” Deras delande har fått 340 reaktioner och 37 kommentarer. Genom att VSIU själva delar klippet som har lagts upp på deras besöksvägg visar detta på att rörelsen bygger på delandet och samskapandet av personliga uttryck kring rörelsens budskap.

Det kreativa skapandet som Bennet och Segerberg (2012) menar identifierar connective action syns i besöksinlägg där personer lägger upp egenkomponerade musik och videoklipp eller inlägg med poetiskt innehåll. En annan besökare har lagt upp en 3 minuter lång kortfilm med en kommentar:

”År 2012 åkte jag till olika länder för att göra klar min dokumentär film Om flyktresan. under resorna träffade jag många flyktingar. många av dem berättade om vad dem har varit med. Mycket hemska historier. Jag såg mig själv i varje berättelse. När jag kom hem skrev jag en text. Senare gjorde jag ett klip av det med hjälp av film regisören --- och ---. Idag blev exakt två sedan som vi blev klara med det.”

Detta klipp har fått 13 reaktioner och 2 kommentarer som ger komplimanger till skaparen, VSIU har gillat inlägget. Detta påvisar hur plattformen tillåter att det personliga uttrycket delas med andra och att rörelsen har en tillåtande miljö där kreativitet kan delas med andra. Vidare är många av avsnitten ur julkalendern av kreativa och musikaliska karaktär där artister spelar musik med budskap om flykt och trygghet. I blogginläggen finns poetiska inslag, nedan följer en tolkning av Shakespeare (författaren har inte angett sitt namn):

“Jag är afghan.

Har inte en afghan ögon?

Har inte en afghan händer, kroppsdelar, människomått, sinnen, känslor, passioner?

Lever hon inte av samma föda, såras hon inte av samma vapen, drabbas hon inte av samma sjukdomar och botas hon inte med samma läkemedel som en svensk, känner hon inte likt en svensk sommarens värme och vinterns köld?

Blöder inte vi om ni sticker oss?

Skrattar inte vi om ni kittlar oss?

Dör inte vi om ni förgiftar oss?

/Fritt efter Shylocks tal i Köpmannen i Venedig akt III, scen I”

Genom att detta kreativa engagemang får spridning via digital och social teknologi utmanas även idén på det politiska deltagandet. Coleman och Freelon (2015) menar att medborgare kan i och med internet inta den politiska strukturen. De kreativa inslagen visar även att medborgare använder sig av sina egna uttryckssätt för att ta sig in i strukturen.

Ett exempel på samskapandet är från en annan besökare som har lagt upp ett besöksinlägg på VSIU's vägg där hen lyfter fram vissa delar från ett uttalande från Statens Medicin-Etiska Råd för att dela med sig av resonemangen.

”Statens Medicins-etiska råd (SMER på Socialdepartementet) har i ett föga uppmärksammat uttalande från oktober 2016 resonerat kring behov, nytta och risker med åldersbedömningar. Att MIV kan få fortsätta med sina subjektiva värderingar blir än mer oförståeligt efter att ha lästs SMERS: argumentation. [besökaren skriver ut några av argumenten].”

Detta inlägg har 7 likes, 1 delning och 4 kommentarer som fortsätter diskutera kring argumenten och resonemangen. Besökaren kan på detta sätt dela med sig av andras argument och inlägg som dessa skapar vad man skulle kunna kalla en ”argumentbank” där andra personer kan hämta och lägga upp resonemang och information. Med hjälp av Bennet och Segerbergs (2012) faktorer för hur man ska förstå rörelser på sociala medier, kan detta medskapande förstås som formen för engagemanget. VSIU är tydliga med att delande och gillande som efterfrågas. Under hemsidans rubrik “Stöd oss” framkommer det att formen för engagemang för VSIU grundas i ett deltagande på sociala medier. Vi kan alltså förstå detta som att rörelsen har en bredare förståelse för politiskt deltagande där det personliga handlandet genom delningar står i fokus för rörelsen. Ingen annan form av engagemang framkommer under denna rubrik. De blåa orden fungerar som hyperlänkar till rörelsens Facebooksida och YouTubeklippet ”Vi står inte ut!”.

“Du kan stödja vår kamp genom att

- Gilla, dela och sprida vår [sida](#)
- Dela och sprida vår [film](#)
- Dela och sprida vår Julkalender”

(Vi står inte ut 2016)

I slutet av talet på ljusmanifestationen uppmuntras publiken att gilla rörelsens Facebooksida som talaren menar är ett "[...] jättebra sätt att stödja vårt arbete. Och hjälpa oss förändra Sverige. Var med oss". Detta i kombination med att rörelsen ofta delar och gillar gästlägg visar på att det inte endast är rörelsens egna material som ska delas, utan istället ett samspel av delande mellan rörelsen och dess deltagare. På detta sätt kan vi förstå formen för engagemang utifrån en princip kring connective action (Bennet & Segerberg 2012).

I Gustafssons (2012) studie om politiskt deltagande på Facebook framkom att användandet av sociala medier inte påverkade graden av engagemang hos de som inte redan var organiserade. Men trots detta ansåg respondenterna att spridningen av sidor och dylikt ändå kunde innebära att de lärde sig mer om ett ämne. Om VSIU's främsta syfte är att få spridning på deras budskap innebär detta att social media som plattform är en viktig grund för att kunna göra det.

5.5.2 Vems röst?

Ovan beskrivna aktiviteter, såsom delandet och kommenterandet, är alltså en grundläggande del i rörelsen. Utifrån Coleman och Freelons (2015) diskussion kring digital politik kan vi se dessa aktiviteter som ett uttryck för en mer öppen politisk struktur som inbjuder medborgare att delta i politiska debatter. Social media utmanar även den politiska kommunikationen som inte längre bygger på envägs kommunikation utan där utskick av och mottagen information istället blir en ständig process. Där de klassiska sociala rörelserna använder styrelseformen och möten för kommunikation och demokratiska beslut ser vi istället i VSIU att medlemmarnas röst hörs genom det ständigt pågående kommenterandet och delandet. I Bennets och Segerbergs (2012) redogörelse för connective och collective action saknas dock en diskussion kring vem det är som kommenterar, delar och skapar samt hur detta påverkar rörelsen. Denna aspekt av mobilisering lyfter dock Lilja och Vinthagen (2009) i sina resonemang om *ställföreträdande motstånd*. De använder detta begrepp för att beskriva mobilisering som utförs i solidaritet med personer i en underordnad ställning eller med begränsade möjligheter att själva mobilisera. VSIU vill uppmärksamma ensamkommande barn och ungas situation i Sverige idag. Vi kan i rörelsen urskönja en strävan efter att låta ensamkommande barn och ungas röster höras. Detta syns bl a i blogginläggen och i YouTubeklippet "Vi står inte ut!". På rörelsens hemsida finns det också en kategori med titeln "Berättelser från ensamkommande" vilket indikerar på en strävan efter att

låta dessa berättelser höras. Under denna kategori finns det dock inga berättelser, något som skulle kunna förklaras med hemsidans inaktivitet. På Facebooksidan är en del av inläggen skrivna av personer som berättar om egna erfarenheter från asylprocessen i Sverige. En pojke som är 17 år beskriver sitt liv sedan han kom till Sverige för 1 år sedan och avslutar inlägget med en uppmaning till att dela hans inlägg. Genom kommentarer och inlägg på Facebooksidan samt genom blogginläggen synliggörs alltså ensamkommandes egna röster och erfarenheter till viss del. Den största delen av de texter som producerats i rörelsen i syfte att mobilisera är dock inte författade av personer med egna erfarenheter av asylprocessen. Vi kan därför tala om dessa personer som ställföreträdare för gruppen ensamkommande barn och unga, vars talan de för. Som vi redogjort för under avsnittet om action frames så betonas gärna den professionella identiteten för att vinna förtroende hos de man vill påverka. De professionella, eller de som står bakom rörelsen, har inte tillräcklig makt för att ändra rådande situation. De kan däremot nyttja sin egen position för att bedriva motstånd, något Lilja och Vinthagen (2009) menar är typiskt för ställföreträdande motstånd. Vi kan också se att detta motstånd möjliggörs via social media där de professionella via sitt digitala innanförskap (Svenska Stadsnätföreningen) har makt och möjlighet att skapa, dela och sprida information.

5.6 Relationen till formella organisationer

Relationen till formella organisationer inom collective action nätverk är stark och grundläggande för rörelsens mobilisering (Bennet och Segerberg 2012). Connective action nätverk intar istället ett undvikande förhållningssätt gentemot formella organisationer och mobiliseringen sker istället via självorganisering (se tidigare avsnitt om koordinationen av VSIU). Det vi kan se i rörelsen VSIU är att kopplingar till andra organisationer gärna framhävs om dessa organisationer följer VSIU's agenda. I rörelsens Facebookflöde kan vi bl a se att VSIU delar ett upprop från Sveriges kristna råd och uppmanar följare att skriva under detta. Vi ser även ett inlägg med en länk till "Blankspot projekt" som beskriver sig själva som medborgarfinansierad journalistik och har ett pågående projekt om utvisningar till Afghanistan. I kommentarerna till ett av ljusmanifestationseveten kan vi läsa att en privatperson för diskussioner med *Ingen Människa Är Illegal*, *Tillsammans Uppsala* och *Rädda Barnen* för att försöka samordna manifestationen med dem. Några tydliga samarbetspartners till VSIU kan vi dock inte urskönja, inte heller några tecken på att rörelsen ska ha uppstått ur någon formell organisation. Av vad som framkommer på

VSIU's olika plattformar så kan organisationer synas i samarbeten och lösa nätverk, men de är inte i fokus för rörelsens mobilisering. Alltså, istället för den renodlade logiken bakom connective action kan vi se att VSIU verkar tillsammans med andra. Tidigare uppdelningar av klassiska och nya sociala rörelser samt collective och connective action-nätverk har försökt undersöka vad som separerar dem. Uppdelningen av de klassiska och nya sociala rörelserna har till exempel visat på att den formella organisationen får stå tillbaka för mer öppna och flytande rörelser (Kings 2011). VSIU visar dock på att det inte är helt lätt att separera dessa mobiliseringsformer eftersom de samarbetar med formella organisationer under ljusmanifestationerna.

Bennet och Segerbergs (2012) modell inkluderar även en hybrid för att förstå de rörelser som verkar som en blandning av connective och collective action, analysen av VSIU visar ändå på att rörelsen förstås utifrån den självorganiserade principen bakom connective action. Förutom just på det sista kriteriet. Principerna bakom rörelsen VSIU kan därför förstås som mer sammanlänkande än vid första anblick.

6. Avslutande diskussion

Genom att förstå socialt arbete som ett sätt att jobba för social förändring och bedriva ett arbete som syftar till att utjämna social exkludering och sociala orättvisor kan vi därigenom inse vikten av social mobilisering. ”Vi står inte ut men vi slutar aldrig kämpa” är ett tydligt exempel på hur professionella socialarbetare som arbetar med ensamkommande barn har gått ihop för att bedriva opinion kring asylrätt. Med denna mobilisering vill de påvisa hur systemet motverkar deras arbetsuppgifter i att skapa trygghet och att utjämna social exkludering och orättvisa för en marginaliserad grupp.

I denna studie har vi analyserat social mobilisering via social media samt de former av och uttryck för mobilisering som sociala medier möjliggör. Med utgångspunkt i social media har vi visat hur teknologin möjliggör en slags hypertextualitet där texter produceras och delas på flera plattformar samtidigt. Vi har även kunnat se hur teknologin möjliggör ett interagerande mellan deltagare där information delges och mottas i en ständig process. Förutom att detta möjliggör för snabb spridning av budskap är det också en ”plats” som alltid är öppen, där kommenterande,

delande och mobilisering ständigt kan ske. Social media är också en plats för det personliga, en plats där individer kan underbygga och stärka sin identitet. Vi har i denna studie även visat att det personliga har stor betydelse för rörelsens mobilisering i och med de personliga handlingsramarna där det personifierande engagemanget ryms. Med den sociala teknologin så erbjuds alltså deltagaren en slags gemenskap i och med interagerandet med andra deltagare. Deltagaren erbjuds också ett sätt att stärka och underbygga sin identitet eftersom VSIU verkar på social media. Ett sätt att underbygga sin identitet är att delta i selfiekampanjen och på så sätt visa upp sitt ställningstagande inför sina Facebookföljare. Detta uppvisande har vidare betydelse för mobilisering då fler kan känna sig trygga i att stå upp för samma ställningstagande. Det personliga blir således en viktig faktor dels för att förstå drivkrafterna bakom individens engagemang men också för att förstå hur social media kan användas för mobilisering. Utifrån studiens teoretiska ramverk kan vi därför förstå VSIU som en rörelse som till största del bygger på principerna bakom connective action. Vi kan vidare se att de kriterier som Bennet och Segerberg (2012) presenterat för att förstå hur sociala rörelser verkar även samverkar med varandra. Detta eftersom den sociala teknologin möjliggör för deltagarnas personliga handlande att självorganisera rörelsen utifrån deltagarnas olika kopplingar och uttryck. På så sätt skiljer sig alltså VSIU från rörelser byggda på principer kring collective action som har en tydlig hierarkisk organisering med ett framtonat medlemskap.

Samtidigt som rörelsen präglas av connective action frames finns ändå kopplingar till collective action frames i rörelsens organisering. Den breda deltagargruppen till VSIU har möjlighet att själva använda rörelsen på ett sätt som passar dom, vilket kan innebära olika former av mobilisering och action frames. Detta märks främst i att VSIU även samarbetar med andra mer formella organisationer men även i de olika manifestationer som VSIU's deltagare arrangerar. Vissa av deras manifestationer sker online medan andra arrangeras i syfte för att mötas upp. De manifestationer som sker online är intressanta då de utmanar idéer om tid och rum eftersom det som sker på internet är i en ständig process. Medborgare behöver inte mötas fysiskt för att bedriva opinion, då medborgare idag istället närvarar i olika plattformar i princip dygnet runt tillåter detta för en geografisk och spatial spridning av tankar och idéer. T ex så kan alltså VSIU's selfiekampanj bli till en digital manifestation som sker på flera platser i olika tider. Mobilisering kan på så sätt ta nya former och synas i nya sammanhang. Det vi ser och kommer i

kontakt med på internet kan dock vara styrt av andra. Medan en fysisk manifestation på ett torg syns för de icke-insatta eller motståndare till manifestationen kan filterbubblor komma att dölja de digitala manifestationerna som sker runt omkring oss eftersom de plockas bort från våra personliga sidor. Detta innebär att trots att VSIU i dagsläget har mer än 20 000 följare på Facebook så är inte detta något som nödvändigtvis märks hos en internetanvändare vars internetinnehåll är styrt av en algoritm som väljer ut innehållet. Då Bennet och Segerberg (2012) menar att connective action får spridning genom delandet kan detta möjligtvis förstås som ett sätt att försöka ta sig igenom algoritmen. Om hashtagen och delandet får spridning på så många olika kanaler och sammanhang som möjligt ökar chansen att rörelsen syns. I och med ljusmanifestationerna finns det även möjlighet att synas och ta plats utan att filtreras bort av någon annan.

Ljusmanifestationerna visar på att olika former och inslag från både collective och connective action kan behövas i en rörelse. Manifestationerna offline antyder på att rörelsens deltagare även har ett behov av att mötas utanför de sociala medieplattformarna och bli till en fysisk enad front, något som kan kräva mer än det delande och samskapande som sker online. Vi har i denna studie kunnat se att en gemensam utgångspunkt i form av en kollektiv identitet som är typisk för collective action inte är nödvändigt för att deltagare ska dela och sprida information enligt principen bakom connective action. Däremot bygger ljusmanifestationen offline på ett enande kring något mer specifikt än den sociala basen som skapas online, såsom en kollektiv identitet eller ett tydligt avgränsat mål. Det är även vid dessa manifestationer som relationen till formella organisationer framträder, vilket tyder på att rörelsen även har inslag av collective action frames. Drivkrafterna bakom individens engagemang i VSIU kan således innefatta både behovet av ett personligt uttryck eller koppling men även ett behov av att möta andra för att kunna skapa gemenskap och tillhörighet. Därför kan rörelsens former av och uttryck för mobilisering bäst förstås utifrån ett samspel mellan collective och connective action frames.

Denna studie undersöker en rörelse med ett tydligt fokus på en utsatt grupp i samhället vars syfte är att belysa och förändra deras situation. Vi har vidare lyft fram positiva aspekter av rörelsens framväxt och hur mobilisering har möjliggjorts snarare än att lägga vikt vid rörelsens begränsningar. Vi är dock medvetna om att frågan gällande internet och dess möjliggörande för

demokratisering är problematisk och under diskussion för hur man kan förstå social media som en arena för mobilisering och politiskt deltagande. För att nyansera vårt positiva förhållningssätt gentemot social media har vi därför i denna studie valt att inkludera diskussionen kring filterbubblor och digitalt utanförskap samt Aouraghs och Alexanders (2011) kritik gentemot internet som något som enbart innebär empowerment för en rörelses aktörer.

Under studiens gång har vi haft en löpande diskussion kring de olika delarna av connective action frames, där vi funderat kring de lösa kopplingar och de personliga uttryckens funktioner i en rörelse samt dess betydelse för rörelsens verkan. Är en individs personliga kopplingar och uttryck tillräckliga för att dennes handlingar och deltagande ska förstås som politiskt? Här har vi t ex diskuterat selfiekampanjens funktion. Å ena sidan har vi frågat oss vilken betydelse det har att delta i denna kampanj gentemot ett deltagande på en fysisk manifestation. Å andra sidan ser vi att selfiekampanjen kan nå ut till fler via social media än vad som är möjligt vid en fysisk manifestation. Vi har även funderat kring vilken typ av personliga uttryck som får ta plats i rörelsen och hur dessa påverkar och styr vilka som deltar? I VSIU bygger de personliga uttrycken ofta på kreativitet såsom musik, berättande och filmskapande. Vidare bygger den kollektiva identiteten på en professionalitet vilket gör att ett klassperspektiv hade varit intressant för fortsatt analys.

6.1 Vidare forskning

Då denna studie har undersökt en rörelse i dess tidiga uppstart skulle det vara intressant att återkomma till rörelsen för att se utvecklingen av den. I dagsläget växer VSIU fortfarande i antal likes och delningar men som Bennet och Segerberg (2012) noterat finns en risk att rörelser som bygger på lösa kopplingar också snabbt kan försvinna. Det kriterium som vi i denna studie hade svårt att rama in var relationen till andra organisationer, det kan därför vara intressant att undersöka denna relation längre fram för att se hur rörelsen förhåller sig till andra.

Bennet och Segerbergs (2012) teoretiska ramverk hjälper oss att förstå hur moderna sociala rörelser formas med hjälp av social teknologi. Ytterligare studier skulle behövas för att studera vilka resultat en rörelse som utgår från connective action uppnår och hur resultaten nås. Denna studie svarar inte på om rörelsens lösa kopplingar är tillräckliga för att nå samhällsförändring

eller om det krävs att det finns en starkare gemenskap och en kollektiv identitet. Såsom Antonaski-Nashif (2015) och Gustafsson (2012) menar så behöver vi oavsett vad utöka vår förståelse för vad det innebär att uppnå ett politiskt mål. Det politiska deltagandet på sociala medier kan resultera i mer än de krav eller mål som rörelsen formulerat, att sprida kunskap eller att utmana en rådande idé kan kanske ses som ett politiskt resultat i sig.

7. Referenser

Antonakis-Nashif, Anna (2015). "Hashtagging the invisible: bringing private experiences into public debate" i Rambukkana, Nathan (red.) *#HASHTAGPUBLICS - The power and politics of Discursive Networks* Peter Lang Publishing: New York

Aouragh, Miriyam & Alexander, Anne (2011). The Arab Spring - The Egyptian Experience: Sense and Nonsense of the Internet Revolution. *International Journal of Communication*, vol.5, s.1344-1358

Benford, Robert D. & Snow, David A. (2000). Framing Processes and Social Movements: An Overview and Assessment. *Annual Review of Sociology*, vol.26, s.611-639

Bennet, Lance W. & Segerberg, Alexandra

- 2012: Bennet, Lance W. & Segerberg, Alexandra. "The logic of connective action". *Information, Communication & Society*, vol.15, nr.5, s.739-768.
- 2013: *The Logic of Connective Action - Digital Media and the Personalization of Contentious Politics*. Cambridge University Press: New York

Berg, Martin (2011). "Netnografi" i Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red) *Handbok i kvalitativa metoder*. Liber AB: Malmö

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (2012). "Samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys" i Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Studentlitteratur AB: Lund.

Bryman, Alan

- 2011: *Samhällsvetenskapliga metoder*. Liber AB: Malmö
- 2013: *Social research methods*. Oxford University Press: New York

Chu, Yin-Wah, & TANG, James T. H.(2005). The Internet and Civil Society: Environmental and Labour Organizations in Hong Kong. *International Journal of Urban and Regional Research*, vol.29, nr 4, s.849-866

Coleman, Stephen & Freelon, Deen (2015). "Introduction: Conceptualising Digital Politics" i Coleman, Stephen & Freelon, Deen (red.) *Handbook of Digital Politics*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing

Gustafsson, Nils (2012). "The subtle nature of Facebook politics: Swedish social network site users and political participation". *New Media & Society*, vol.7, s.1111-1127

Heule, Cecilia (2011). "Socialt arbete som mobilisering" i Denvall, Verner; Heule, Cecilia & Kristiansen, Arne (red.) *Social mobilisering - en utmaning för socialt arbete*. Gleerup AB: Malmö

Himmelboim, Itai (2010). "Civil Society and Online Political Discourse". *Communication Research*, vol.38, nr 5, s. 634 - 659

Karpf, David (2010). "Online Political Mobilization from the Advocacy Group's Perspective: Looking Beyond Clicktivism". *Policy & Internet* vol.2, nr 4, s.7-41

Kings, Lisa (2011). *Till Det Lokalas Försvar : Civilsamhället I Den Urbana Periferin*, n.p.: Lund

Kozinets, Robert V. (2010). *Netnography - Doing Ethnographic Research Online*. Sage: London

La Rose, Tara (2016). "AFSCME's Social Worker Overload: Digital media stories, union advocacy and neoliberalism". *Journal Of Industrial Relations* vol.58, nr.4, s.527-542.

Lalander, Philip (2011). "Observationer och etnografi" i Arhne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Liber AB: Malmö

Lilja, Mona & Vinthagen, Stellan (2009). "Motståndsteorier" i Lilja, Mona & Vinthagen, Stellan (red.) *Motstånd*. Liber AB: Malmö

Lundman, Berit & Hällgren Graneheim, Ulla (2012). "Kvalitativ innehållsanalys" i Granskär, Monica & Höglund-Nielsen, Birgitta (red.) *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård*. Studentlitteratur AB: Lund

Pariser, Eli (2011). *The Filter Bubble: What the internet is hiding from you*. Penguin press: New York

Robertson, Alexa (2012). "Narrativanalys" i Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Studentlitteratur AB: Lund.

Svenska Stadsnätetsföreningen (2016) "En studie om digitalt utanförskap" E-länk: <http://www.ssnf.org/globalassets/sveriges-stadsnat/fakta-och-statistik/rapporter/studie-om-digitalt-utanforskap-2016.pdf> [2016-12-14]

Svensson, Peter & Ahrne, Göran (2011). "Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt" i Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Liber AB: Malmö

Veenstra, Aron S.; Iyer, Narayanan; Xie, Wenjing; Lyons, Benjamin A.; Sup Park, Chang & Feng, Yang (2015). "Come Together, Right Now: Retweeting in the Social Model of Protest Mobilization" i Rambukkana, Nathan (red.) *#HASHTAGPUBLICS - The power and politics of Discursive Networks* Peter Lang Publishing: New York

Vinthagen (u.å). "Hur konstrueras massolydnad? Sociala Rörelser och Icke-våldsmotstånd" E-länk: <http://www.resistancestudies.org/files/SVMassolydnad.pdf> [2016-12-14]

Wennerhag, Magnus (2008). *Global Rörelse : Den Globala Rättviserörelsen Och Modernitetens Omvandlingar*, n.p.: Atlas: Stockholm

Wijkström, Filip & Lundström, Tommy (2002). *Den ideella sektorn : organisationerna i det civila samhället*. Sober: Stockholm

Webbsidor:

Facebook (2016).

- a. E-länk: <https://www.facebook.com/vistarinteut/> [2016-12-16]
- b. E-länk: <https://www.facebook.com/search/top/?q=%23vist%C3%A5rinteut> [2016-12-21]

Det krävs ett inloggningskonto på Facebook för att kunna ha tillgång till denna sida.

Instagram (2016).

- a. "Vistårinteut". E-länk: <https://www.instagram.com/vistarinteut/> [2016-12-20]
- b. "#vistårinteut". E-länk: <https://www.instagram.com/explore/tags/vist%C3%A5rinteut/> [2016-12-16] Det krävs ett inloggningskonto på Instagram för att kunna ha tillgång till denna sida.

Skrivunder.com (2016). "Vi står inte ut". E-länk: <http://www.skrivunder.com/vistarinteut> [2016-12-14]

Twitter (2016). "Vi står inte ut". E-länk: <https://twitter.com/vistarinteut> [2016-12-20]

Vi står inte ut (2016). "Stöd oss". E-länk: <http://vistarinteut.org/stod-oss/> [2016-12-20]